

Kmetijski list

Glasilo „Samostojne kmetijske stranke za Slovenijo“.

Naročnina:

Din 80—
Din 15—
Din 7-50
Din 1—

**Kmet pomagaj si sam,
in svoje stališče v državi
uravnaj si sam!**

Inserati:

malí oglasi do 9 petít vrst a Din 1-00
večji inserati od 10 petít vrst naprej a Din 2-00
notice, izjave, poslane, reklame petít vrsta a Din 3-00

Uredništvo in upravljalstvo lista je v Ljubljani, Kolodvorska ulica 7, v hiši „Ekonom“.

Somišljeniki!

Prihodnjo nedeljo, 8. februarja, stopamo zopet na volišče. Nasprotniki bodo zadnje dneve napeli se vse sile, da enega ali drugega premotijo in povečajo svoje redke vrstice. Toda mi se nismo bali doslej, pa se tudi zadnje dneve ne bomo zbalí. Ne ustrašimo se niti kanonov, niti milijonov, namenjenih za podkupovanje drofenikastih duš! Ne ustrašimo se nasprotnikov, ki izrabljajo proti nam sveto vero, niti onih, ki izrabljajo proti nam istotako sveto čuvstvo narodnosti. Niti z obljubami, niti z grožnjami nas ne premaknete s pota, po katerem korakamo, da izvojujemo lepšo bodočnost podeželskemu ljudstvu in s tem celému narodu! Najmanje pa nas bodo nasprotniki odvrnili od našega stremljenja z lažmi, ki so bile doslej njihov najboljše orožje v boju proti nam. Vsih laži se nismo bali doslej, pa se jih ne ustrašimo niti zadnje dneve volilnega boja. Naj se zgodi te dneve kakoli, z nobeno stvarjo nas ne boste premotili, nego mi vsi gremo v nedeljo, 8. februarja, na volišče in volimo

na Kranjskem v 3. skrinjico, na Štajerskem, Koroškem in v Prekmurju pa 6. skrinjico.

Sami gremo volit in razen tega popeljemo na volišče tudi vse svoje znanee!

Naš boj je svet! Borimo se za večjo in dobro stvar! Prihodnost bo to potrdila!

Klerikalci.

Leta 1923 pri takratnih skupščinskih volitvah so obljubovali boj proti velesrbskim radikalom za slovensko avtonomijo, za znižanje davkov, slovenske fante iz Macedonije nazaj, za znižanje draginje in drugo. Toda, kaj so naredili? Nič in nič, niti ene svoje obljube niso izpolnili. Pač pa so takoj podpisali Markov protokol in s tem dali vso moč radikalom ter jim dovolili zvišanje davkov. Za avtonomijo se niso borili, nego so bili, ko so prišli na vlado, tako hudi centralisti, da so celo izjanskega bika licencirali v Beogradu in ne v Ljubljani ali na Igu. Klerikalci so ga s svojo politiko tako polomili, da si v sedanjem vo-

lilnem boju niso upali sklicati niti enega javnega volilnega shoda, a na svojih zaupnih sestankih so morali pogosto izdržati najhujše boje celo proti lastnim pristašem, ki niso več zadovoljni z lažljivo in sleparsko politiko tigrov.

Klerikalci so doigrali! Klerikalna stranka umira, kajti 8. februarja volijo vsi poštení in razumni kmetje svojo stanovsko samostojno kmetijsko stranko. Le ta stranka lahko pribori za naše kmečko ljudstvo lepšo bodočnost!

Tovariši kmetje, obrtniki in delavci!

Preteklo nedeljo in praznik je imela SKS 80 shodov, ki so se spremenili v prave kmetijske manifestacije. Vse od kraja obsoja nadaljevanje klerikalnih sleparij, kakor tudi demokratsko bankarsko nasilje in odiranje. Vsi brez izjeme uvidevajo, da kmetu, obrtniku in delavcu ni rešitve ne na levi, ne na desni, ampak po trdni ce-

sti v sredini, v slogi podeželskega ljudstva. Navdušeni kmetijski boritelji ne poznajo več strahu. S ponosom stopajo na plan in ustvarjajo nepremagljivo fronto kmetijskega ljudstva. Vsi omahljivci in zaslepljenci SLS ter drugih razdiralcev kmetijske sloge spregledujejo in odločno pristopajo v naše vrste. Vsi brez izjeme so se odločili, da glasujejo 8. februarja za svojo stanovsko kmetijsko stranko in bojo vrgli kroglice na Kranjskem v 3. skrinjico, na Štajerskem v 6. skrinjico.

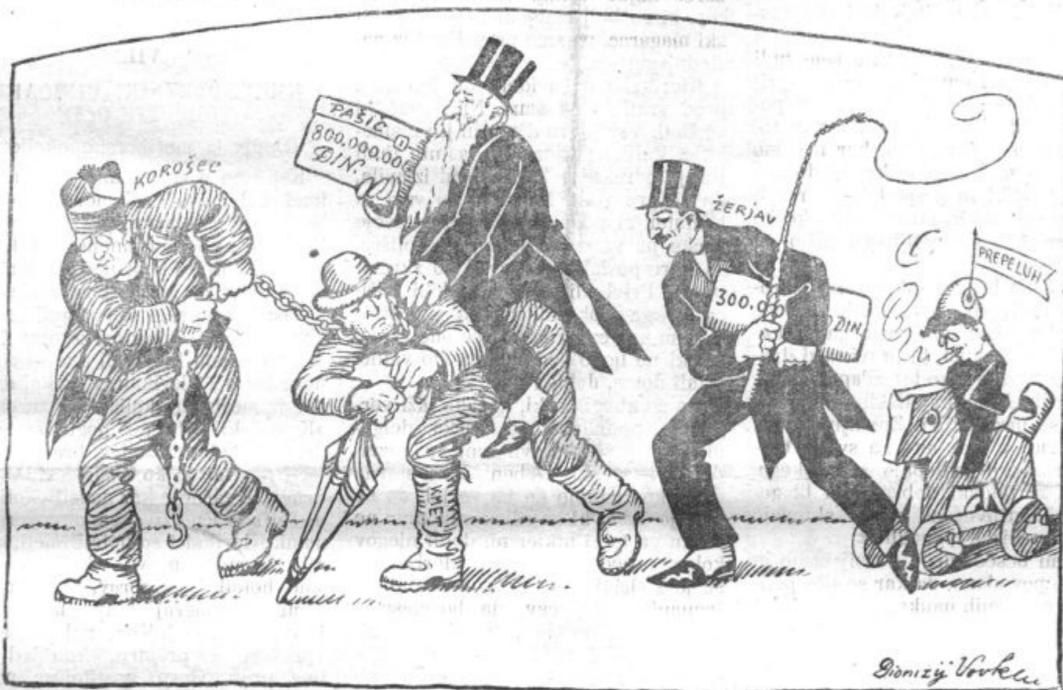
Kako kmet in obrtnik mislita o volitvah.

Prejeli smo celo vrsto pisem od svojih pristašev, ki izražajo svoje misli o volitvah. Najznačilnejše v naslednjem priobčujemo:

ISI NA DELO, IN ZMAGA NAM JE ZAGOTOVLJENA.

(Piše kmet in obrtnik z Gorenjskega.)

Volileci! Prišli smo pred zadnja vrata volitev. Prihodnjo nedeljo se bo odločilo, kdo bo gospodaril zanaprej v državi in to cela štiri dolga leta. Vsak volilec naj si dobro premisli, katerega bo volil, v katero skrinjico bo vrgel svojo kroglico, ali v bankirsko-advokatsko, v profesorsko-duhovniško ali v delavsko-kmetijsko. Vsak, ki je izpolnil 21. leto, bo tudi vedel odločiti s svojo prosto voljo ter po svojem premisleku. Volil bo kmetijsko stranko tov. Puclja; tam se nahajamo sami obrtniki, delavci in kmetje, ki moramo služiti svoj težko prisluženi vsakdanji kruh v potu svojega obraza. Vse druge stranke so brezdelavne in hočejo od nas za to dolgo dobo let le sebe okoristiti, a s tem nas še bolj znatno, kakor smo sedaj, k tlom pritiskati in izkoriščati. Narodni blok smo mi, ki smo resnično narodni, ker delamo za državo s tem, da plačujemo velikanške davke, več kakor vsi drugi. Tovariši sovolileci, ali ste že kdaj slišali, da bi vam bil pomagal kak advokat ne da bi mubili plačali ogromne stroške? Ali je vas ali vaše sinove že učil kak profesor, ki ima tako malo plačo, s katero ne bi mogel izhajati? Ali vam je že kdaj kak duhoven molil le en očenaš zastoj? Vsi lahko rečemo, da še nikdar! In sedaj se nam zopet vsiljujejo ti ljudje, da bi nas zastopali. Kako moremo mi delovni sloji misliti, da nam bodo v slučaju izvolitve ti ljudski izkoriščevalci kaj pripomogli? In delali za blagor nas. V vseh strankah so izbacili še dosedanje delavske zastopnike in jih nadomestili z advokati, profesori in t. Le naša kmetijska je ostala na istem, kot je bila, da v njej zastopajo samo kmetje in obrtniki s tov. Pucljem na čelu, ki je obrtnik in kmet. Naj nas blatijo drugi časopisi in razni doktorji, ki se vozijo okrog z avtomobili, mogoče še na državne stroške, ki jih bomo morali plačevati mi, a mi ostanemo zvesti našemu načelu in hočemo, da zmaga naša samostojna kmetijska stranka. Sedaj je čas, da si vsak lahko dobro premisli, da razni advokati, profesori in duhovni lahko žive s svojimi uradnimi ali tudi privatnimi plačami, a še se tem pijavkam zdi premalo ter nas hočejo s tem sploh uničiti. Lahko sedaj vidimo, koliko teh ljudi bi bilo izvoljenih, ako bi vsak stan volil svoje sovrstnike. Lahko rečemo, da ne bi bili zastopani ne eni ne drugi, a vse bi pobralo le delovno ljudstvo, to je obrtniki, delavci in kmeti. Cela bivša Avstrija je razpadla naenkrat, a če mi pogledamo danes državo ali republiko Češkoslovaško in našo Jugoslavijo, smo lahko takoj na jasnem, kje je blagostanje. Tam, kjer se rujeje advokati in razni elementi za korita, ali tam, kjer mirno delajo za blagor in dobrobit ljudstva delovni, zares dvakrat delovni možje v dobrih presodah in energičnem nastopu? Menda bo vsak videl, da je blagostanje doma tam, kjer gospodari kmet kot ministrski predsednik, in ne pri nas, kjer bi bili radi vsakovrstni tiki na takih odgovornih mestih, pa sama zguba kamor se pogleda. Dosedaj se je imenovala naša vlada P-P (Pašič-



Kmet: „Gospodje, ne morem več! Naj še kdo drugi malo nosi!“

Pašič, Korošec, Žerjav, Prepeluh: „Ha-ha-ha-ha, ha-ha! Budalo kmečko! Mar naj mi delamo? Zakaj pa imamo tebe?“

Listek.

Zdražbarji.

Fantečka povest iz predvojne dobe.

Svetnik, Martin, Balantu.

(Nadaljevanje.)

»Rožanec je moj sovrznik! Pri volitvah sva si bila v laseh! Če naj ima on glavno besedo, pa kar grem.« Zabkar se je hotel odstraniti, ali svetnik mu veli, naj še počaka. Vprašal ga je, koliko je vredno Baničeve posestve, kako ravna Banič z otroki prvega zakona, in še več drugega. Zabkar je odgovarjal nevoljno. Uvidel je, da s svojimi namerami ne pride zlahka do cilja.

Med tem vstopi župan Rožanec. Svetnik mu je na kratko razložil, za kaj gre. Župan pa je kakor zaupna oseba izpovedal na svojo prisego in vest, da je pač posestvo dovolj vredno, da pokrije še posojilo kakih 2000 K, ali posojilo naj se najme pri domači posojilnici. Obresti bodo manjše, sitnosti pa ne bo nobenih.

»Tako je!« reče svetnik. »Tudi jaz sem teh misli, da so vaše obresti, Zabkar, pretrede. Vaše posojilo ne dobi prednosti pred otročjim denarjem. Banič ga dobi pod boljšimi pogoji drugod. Ampak, ker sta vidva z Baničem nekako povezana in ste mu že denarja posodili, ne bo dobro, da ostanete vi sovaruh, še manj pa da postane varuh Banič. Koga bi vi predlagali, gospod župan?«

»Rad ne bo nobeden za sovaruha!« reče župan. »Ali če že koga vzamemo, moramo ga iskati med sorodniki. Najbolje bi bilo vprašati brata žene

Mice, Valentina Klemenčiča iz Dobrave. Ta pride večkrat na Gorico pri Celini, pa bi se lahko ozrl po otrokih in kaj svetoval...!«

»Dobro!« pravi svetnik. »Naj pride Banič in žena noter!« Zapisnikar pokliče.

Oba prideta. Svetnik jima razloži, da ne more dovoliti prednost Zabkarjevemu posojilu pred odpravščino otrok po rajnem očetu, ker so pogoji pretrdi in bi to utegnilo gospodarstvu škodovati. Ako hočeta najeti posojilo pri posojilnici, naj se spet oglasita z novimi predlogi. Obenem pa je svetnik ukrenil, da se Zabkar odstavi od sovaruštva in da se povabi Klemenčič, stric otrok, da se izjavi, ali sprejme sovaruštvo, ali ne. Zapisnikar je to na kratko zapisal v akt. Mica Baničeva je dobila prva pero v roke, da podpiše zapisnik. Mož pa jo prime za roko in ji ne pusti...

»Kaj si doma obečala?« sikne med zobmi. Zabkar se zasmee pritrjeno in reče zaničljivo: »Martin, tebe bo pa baba komandirala!«

Svetnik posvari ostro oba in jima zapre, ko bi ženi kaj očitala, ju zadene ostru kazeno. Da se ne godi po njuni volji, je vzrok zgolj to, da predlogi niso ugodni za otroke —

»Je že župan kaj kvasil zoper mene,« reče užaljen Banič.

»Tihol! mu zakliče svetnik; sicer vas še župan toži radi razžaljenja častil!«

Ne zamerite, gospod svetnik, pravi župan čisto mirno. Nič ga ne bom tožil. Nimam časa za take stvari, če ni kaj hujšega. Ampak, Banič, vi ste sedaj pod našo sovesko! Rečem vam, bodite mirni, ne delajte zdrahe, ne doma, ne drugod. Potem vas bodo radi imeli... če ne, pa boste imeli sami pekel, drugi pa nič boljšega. Pa brez zamer!«

Župan poda Baniču roko. Banič je nemalo

osupnil radi mirnih besedi županovih. Roke pa ni hotel dati... Sele, ko ga je pozvala žena, dal je roko in rekel: »Brez kamere!«

Zabkar pa reče na to naglo: »Meni ni za posojilo, da bi sovaruštvo... Ampak, ko bi se ti, Rožanec, ne vtaknil vmes, bi prišlo drugače! Jezno je vzel pero, hitro podpisal zapisnik in — odšel brez pozdrava. —

Zakonska Baničeva sta zapustila sodišče. Župan je imel še posla pri sodniku. Pred sodiščnim poslopjem se Banič ustavi. Žena se postavi zraven njega, da bi ga ogovorila. On ji obrne hrbet.

»Ne bodi tak, Martin!« mu reče in ga prime za podlaketa. On jo odrine z roko.

»Domov pojdi! Danes si me že dovolj jezila!« Vnovič ji obrne hrbet. V tem se jima približa sodni sluga Detiček. Banič pa ni hotel pokazati, da je jezen na ženo. Pozdravil ga je in vprašal, kam neki je odšel Zabkar. Detiček se je ponudil, da ga gre z njim iskat. Banič in Detiček sta šla naprej, Mica je tavalala za njima. Ljudje so jo ogovarjali prijazno, njej pa je bilo na jok.

Našli so Zabkarja v gostilni pri Balantu. Bil je hud in je branil, da bi prisledla k njemu še Mica. Jezikal je tako dolgo, da je velel Banič ženi vnovič, naj se odpravi domov — k svojim otrokom. Ona se je obotavljala. On jo je divje pogledaval, nazadnje jo je prijel od zadaj za rami in jo — iztiril iz sobe. Detiček se je naglo poslovil, rekoč, če je Banič takšen, ne sedi z njim pri mizi. Mica pa je šla v gostilniško kuhinjo in za vratni ihtela.

Trajalo je skoraj celo uro, preden je prišel mož po njo.

»Sem pojdi!« ji je velel, »da boš vedela, kako smo se zmenili!«

(Dalje prihodajšč.)

Pribečević, ali sedaj jo hočejo nekoliko razširiti, da bi se imenovala Pašič - Pribečević - Žerjavova. Da bi bil krajši izrek, bi jaz priporočal, naj bi se rajši imenovala Pa-Priciran Žerjav. Naj vsi zavedni delavni volilci volijo dne 8. februarja na Kranjskem 3. skrinjico, na Stejerskem 6. skrinjico, in s takim pogumnim delom bomo vzeli pogum tudi istim, ki si laste nadoblast nad nami, da bi si s tem napolnili svoje nikdar site žepce in malhe. Volilci, bodite prebricani, da ne pride poprej zboljšanje, nego le takrat, kadar dobijo delovni sloji v roke državne vaje. Zato vsi na delo ter naj vsak obrtnik priporoča obrtniku, delavec delavcu in kmet kmetu, kje bo rešitev vseh od danes storjenih napak in da se krivice in njih pomagane vtakne v zapor. Nikdo naj ne preze tega ter vsak dobro premisli in voli Samostojno Kmetijsko Stranko in našega požrtvovalnega borca Ivana Pucelja. — Zavedni somišljeniki.

II.

DRAGI KMET, OBRTRNIK, DELAVEC IN URADNIK!

(Piše kmet z Murskega polja.)

Volitve so tukaj, nebasa se ti odpiraj od vseh strani, vsak gospod sedaj sprevidi, da od tebe, sotrpina, živi ves kapitalizem, da sedaj vsi kličejo tebe na pomoč, da bi jim ti s svojimi kroglicami na 8. februarja pomagal do dobre plače v Beogradu. Vse ti obetajo, samo da voliš to ali ono njihovo stranko. Ali žalibog poznajo tebe, ljubi kmet le ob času volitev, po volitvah pa samo plati in šuti.

Kakor ti je, ljubi moj sotrpina, znano, je ob času volitev vse na delu; vsaki list agitira, vsaka stranka ima polno agentov med ljudstvom, vsak obljublja. To je seveda volilna borba. Ali kako laže in piše »Jutro«, to pa je vendar le že preveč. V »Jutru« čitaš take stvari, da človeka kar malarija začne stepati. »Jutro« je namreč tisti lažnjivi list, ki vse obljubi, vse ti hoče dati, samo da voliš Narodni blok, kateri je seveda vsemogočen in če treba, te takoj lahko pusi zapreti, ako nočeš voliti Narodnega bloka. Po »Jutrovem« pisanju so vse druge stranke neveljavne in ne veljajo nič, nobena druga stranka ne more nič doseči v Beogradu kakor le g. Žerjavova stranka.

Nisem klerikalec, vendar mi postaja slabo, kadar čitam »Jutro« in si mislim, kako vendar more tako imeniten časnik toliko lagati in škandalozne svinjarije pisati. In vendar vse to, dragi moj, »Jutro« lahko piše. — Zato ker je vladni list, »Jutro« lahko blati, sramoti in zmerja brez skrbi, saj se »Jutru« vendar ni treba bati, da bo zaplenjeno ali celo ustavljeno.

Ako bi pa mogoče »Kmetijski list« tako ostro in lažljivo pisal proti Narodnemu bloku, takoj bi se slišalo: Halo-lo-lo, zaplenjeni ga, ustaviti ga, urednika pa k Radiću v luknjo! In vendar je tisk »svoboden«, volitve so tudi »svobodne«, saj smo vendar v »svobodni« Jugoslaviji! Mi smo vsemogočni Narodni blok, vlada je naša in ako ne bo šlo drugače, bomo pa začeli s silo; kdor ne bo nas volil, ga bomo zaprli, potem pa ne bo za nas nevaren. Saj tudi Radić poprej ni bil za nas nevaren, samo ob času volitev nam gotovo ne bi koristil. Zato zapreti ga. Kaj pa nam morete, mi smo vendar Narodni blok. In ako nas kmet, delavec in uradnik ne boš volil, ti bomo drugače pomagali. Saj imamo žandarje, policaje, vojske! — Imamo vse, saj si nam ti, kmet, kupil! Tako, dragi sotrpina, misli gospoda okrog »Jutra«. Gospodje si mislijo, da bodo tako počeli, kakor je delal in še dela v Italiji Mussolini. Ako ne bo šlo po naši volji zlepa, bo pa šlo s silo. Dragi volivec, zato dobro premisli, kaj boš naredil 8. februarja? Ako boš volil gospoda od »Jutra«, si boš postavil strupenega gada naravnost proti srcu, ki bo komaj čakal, da ga uniči, dragi kmet.

Dragi moj sotrpina! Hočem ti tukaj v našem »Kmetijskem listu« povedati en slučaj. Moj sosed ima hudega psa. Kadar grem mimo njega, se začne proti meni in na mene laja, mi kaže svoje bele zobe ter me hoče ugrizniti. Jaz pa sem ves srečen, ako se ga zlepa izognem. V drugem slučaju pa, ako temu hudemu psu vržem kos mesa, bo ta čas, dokler meso žre, čisto tiho in je zadovoljen. Jaz ga gledam in si mislim: No, sedaj, ko sem ti dal mesa, me boš vendar pustil. Pa presneto sem se zmotil. Ko je meso pojedel, se je znova zagnal proti meni ravno tako, kakor prej. — Premisli, dragi moj sotrpina, kaj sem storil drugokrat? Nikdar ne grem več mimo tistega psa. Ravno tako je z gospodi okrog »Jutra«. Pred volitvami so te, dragi kmet, topli. Kadar boš

Demokratariji se najbolj boje Samostojne kmetijske stranke, zato v svojih listih, posebno v „Domovini“ pravculukafersko blatijo tov. Pucelja, češ ubijmo pastirja, pa bo kmet zopet naš hlapec. Demokratariji ste prišli že prepozno! Mi smo spregledali in spoznali, da so demokratariji za slovenskega kmeta ravno tako škodljivi, kakor klerikalci. Naša rešitev je v SKS!

njih volil, bodo mirni in tiho, po volitvah pa te bodo zopet topli. Zato te prosim, dragi moj, kot tvoj sotrpina, premisli, kaj boš na 8. februarja storil! Dobro premisli in spoznaj, da te kmetijski poslanec lahko zagovarja in brani pred gospodo, katera te tepe. Zato stori, kakor bom jaz in tisoče mojih sotrpinov, ko bomo volili edino našo pravo stranko in to je naša kmetijska stranka SKS. Le ta stranka te lahko reši gotovega propada, kateri ti preti od strani »Jutrovi« kapitalistov! S pozdravom, tvoj sotrpina, kmet.

III.

SKS IN VERA.

(Piše kmet iz severiške fare.)

Tovariši! Meni kot zvestemu pristahu kmetijske misli, pa mogoče tudi kateremu od vas se je nehote vsiljevala misel, da mogoče pa kmetijski pokret res ni docela na pravem mestu, kar se tiče duhovnega in verskega čuta.

Na to misel sem prišel seveda samo po agitaciji politikujočih duhovnikov in njih priganjačev. Dostikrat sem slišal in sem čital, da je sv. cerkev nezmotljiva. Ker so pa duhovniki glavni del sv. cerkve, zato sem tudi jaz, kakor gori omenjeno, nehote prišel na misel, da bi naš kmetijski pokret utegnil biti res nekoliko nasproten verskemu čutu zato, ker nečemo verjeti vsega, kar politikujoči duhovniki o politiki in gospodarskih rečeh v svojo osebo in strankarsko korist pod pretvezo nezmotljivosti učijo in priporočajo.

Da pa ne bo več takih misli oziroma dvomljivosti, naj služijo besede iz pridige obče spoštovanega g. kaplana M. v Sevnici, ki pravi med drugimi dobrosedno tako-le: »Papež z vsemi kardinali in katoliškimi duhovništvi so nezmotljivi. Zmotljivi so pa lahko tudi v tem, ako na svojih cerkvenih zborih sklepajo kaj takega, kar je za ljudski dobrobit in blagostanje škodljivo; ali pa če sklepajo kakke kupčijske pogodbe.«

S temi besedami je dovolj jasno in odkrito povedano, da kar se tiče politike in podobnih nauk od strani duhovnikov, so lahko popolnoma zmotljivi. Zato pa ne nasedajte politikujočim duhovnikom, ker do sedaj in posebno zadnji dve leti smo videli in skušali, da ravno politikujoči duhovniki so največji zmotljivci. In zato pa tudi noben greh ni, ako ne verjamejo v od njih zafurano klerikalno politiko.

Tovariši, ako naletite še kje na kakkega omahljivca te vrste, dajte mu čitati ta dopis ali mu ustmeno povejte, da brez vsake skrbi voli SKS, ker edino ona je zmožna zboljšati naš bedni kmetijski položaj.

IV.

VOLILNI MANEVRI KLERIKALCEV.

(Piše kmečki fant iz Slov. goric.)

Klerikalci prirejajo svoje zaupne sestanke in zborovanja največ po župniščih in skrivnih luknjah.

Tam trobijo ti lažnivi apostoli, da se jih preganja in bog zna kaj, ter svoje nevedne ljudi farbajo z vsemi lažnivimi mažami. Glejte, ker smo za katoliško vero, pa nas ti pravoslavni Srbi preganjajo. Obljubljajo svojim ljudem zaupno, da bodo dosegli v kratkem času popolno samostojnost Slovencev, ker slovenstvo je v strašni nevarnosti. Ne povedo pa ljudem, da je ravno njihov general dr. Korošec slovenstvo izdal in prodal.

Vsemu podeželskemu ljudstvu bodi povedano, da ni vera v nevarnosti, še manj pa slovenstvo. V nevarnosti so pač korita, po katerih se klerikalcem strašno ljubi.

Za težnje podeželskega ljudstva pa tem gospodom nikdar ni bilo in tudi ne bo; imamo v tem dokaz, da so vse njihove obljube ostale prazne in bi to z lahkoto mogli doseči, ko so imeli zastopstvo vsega slovenstva v rokah. Ali zdaj pa nikdar več ne bo imela SLS 21 poslancev.

Glavni vzrok njihovega skrivanja je slaba vest in si ne upajo stopiti ter se javno pokazati ljudstvu, da jim opere lažnivo njihovo kosmato vest.

Vsi podeželski volilci stopimo skupaj v eno fronto in volimo našo

gospodarsko SKS, zakaj ker je naše gospodarstvo in naš obstoj v veliki nevarnosti, iz katere nam lahko pomagajo edino zastopniki iz naše sredine, nikdar pa kak blagoslovljen ali posvetni škariot in izmozgavalec manjzavednih ljudi.

V.

PAŠIČ DOBI NEODDANE GLASOVE!

(Piše kmet iz brežiškega okraja.)

Da so naši klerikalci sleparji prve vrste, to vemo že prav dobro. Da bodo pri sedanjih volitvah skušali z vsemogočimi nepoštenosti prevariti dobro in verno slovensko ljudstvo za glasove, smo povedali že opetovano. Da so te varalice o koncu svoje slave že tako prepričani, da se nitu med svoje »verne ovčice« ne upajo več na javne shode, temveč se zaklepajo v faroze, na podstrelja, v skladišča itd., kjer zborujejo skupno s podganami, to vidi že danes vsak. Da pa si upajo ti ljudje imeti svoje klerikalne backe za bolj neumne kot je živina, tega pa nismo mogli verjeti, in da se končno zares najde velika večina klerikalcev, ki so bolj omejeni kot dalmatinski magarac, pa smo prepričani iz naslednjega:

Klerikalci so uvideli, da jim stoji pred vrati kruta smrt. Njih trenutki so šteti. Vse jih zaničuje in jih zasmehuje. Velika večina njih lastnih ljudi jim je odrekla pokorščino in izjavila, da ne gre volit. No in da bi vsaj za trenutek si podaljšali življenje, svoje backe pa vseeno prignali na volišče, so hitro poslali v Beograd po »krampusa«. Privlekli so ga v podobni Pašič in ga pokazali svojim »vernim« ter jim natvezili, da bo vse one glasove, ki ne bodo oddani in bodo volilci ostali doma, dobil Pašič.

Da so ubogi backi, ki take laži verjamejo, neumnejši od sivčka, dolgoheca, ki poje v hlevu svoj i-a, razvidimo iz tega: Noben član slavne oslovske rodbine ne bo verjel, da bo porcija ovsa, ki ga nihče nikomur ne da, in ga torej nikjer ni, dobil njegov kolega sosed! Masa naših klerikalcev pa je z slastjo pogoltnila žegnano laž žegnanih lažnjivcev, da bo glasove, ki jih nihče ne odda, in torej jih nikjer ni, dobil Pašič. Ubogi čika Pašič, na kaj vse so te tvoji bivši najzvestejši sluge in petolizki obsodili. Trdo boš glodal kost, če boš lovil one glasove, ki jih nikjer ni! Iz zgorajšnjega pa se razvidi, kako trda prede klerikalcem, kako skrajno drzno se upajo lagati in kako dobro poznajo svoje »kulturne« backe.

Nam pa naj bo to vzpodbuda, da gremo od hiše do hiše, da odpiramo oči našim sosedom, katere niso sleparji samo gospodarsko zaslužnjiki, temveč so jim vzeli še vsako razsodnost, pamet in jih hočejo ponižati da-leč pod žival.

VI.

TOVARISU PODEŽELSKEMU TRPINU!

(Dopis dolenskega kmeta.)

Tovariši, volitve so pred durmi, kjer se bo odločalo o naši usodi. Ni vseeno, če pridejo v parlament ljudje, ki nimajo srca za podeželsko ljudstvo, ljudje, ki se takoj zainteresirajo za kapitaliste in izvoznikarje in to vse na račun ubogega kmečkega trpina.

Poglejte si v svarilo kandidatske liste nam nasprotnih meščanskih strank. Tam so le imena doktorjev, profesorjev in kapitalistov. Na listi naše SKS pa so možje posestniki, ki iz lastne skušnje poznajo težnje in potrebe kmečkega ljudstva. Le ti so nam porok za boljše in lepšo bodočnost. Zato je dolžnost vsakega našega somišljenika, da se žrtvuje ter naj porabi dneve do volitev za agitacijo za SKS in za razširjenje »Kmetijskega lista«. »Kmetijski list« je edino otožje naši stanovski stranki, da se razbijejo oziroma razkrinkajo vse laži, katere širi nam nasprotni tisk.

Tovariši, pogledite in zapomnite si naše klerikalce in demokrate, kako se borijo roko v roki proti kmetijski osamosvojitvi. V dokaz nam je njihovo strupeno časopisje, ki besni od jeze in je polno najpoddeljših klevet. Kako se strelja z najtežjimi kalibri na naše voditelje, kajti geslo nasprotnikov je: »Ubijmo voditelje, v katere

zaupa kmečka stranka in kmečka para bo zopet našat« Nasprotniki dobro vedo, da smo kmetje brez lastne stanovske stranke brezpravni, zato hočejo stranko razbiti, da bi nas mogli usuznjiti. V naši državi je najmanj 85 odstotkov kmetovalcev, to da ostalih 15 odstotkov bi nas rado komandiralo! To preprečimo na ta način, da 8. februarja volimo svojo SKS. Le tako bode prišel čas, ko bo kmet vzel državno krmilo v svoje roke in le tako nam bo zasijala lepša bodočnost.

Končno še o tem, ko pišejo nasprotni listi, da naše SKS eni več. Zakaj pa potem nam posvečajo toliko pažnje? Saj je vendar škoda črniti in papirja za stvar, katere itak ni več! Vedite, da ste nam s takim obrekovanjem samo dokazali, da smo močni in da se nas bojite!

Na karikaturi »Jutra« in »Domovine« vidimo, da po Vašem mnenju kmet spada na kahlo in na gnoj. Te žaljivke mi kmetovalci ne bomo tako mirno spravili v žep. Preskrbeli bomo, da dobi Žerjav kar najlepše odlikovanje dne 8. februarja, namreč dno od kahle. Živela SKS.

Dolenjski samostojnež.

VII.

KMET! OBRTRNIK! VINICARJI! ODPRITE OČI!

(Dopis iz mariborske okolice.)

Ker sem v sredo, dne 28. januarja imel kot navaden kmet opravka v Mariboru na davkarji, v Posojilnici itd., sem se po končanem opravku podal v gostilno ter si naročil skromno kosilo. Ker pa je bila postrežnica bolj počasna, zato sem si potegnil iz žepa »Kmetijski list« ter ga začnem čitati. V gostilni sta bila tudi dva samostojneža ter pet klerikalcev, nekaj delavcev iz mesta in okolice. Ko razgrem »Kmetijski list« ter pogledam sliko dr. Korošec, dr. Žerjav, bratadi Pašič ter Prepeluh in ko to sliko vidijo tudi drugi, se začnejo kar gnesti okoli mene ter se začne živahen razgovor med nami. Klerikalci so hoteli imeti, da je njih stranka prava. Tudi mi trije smo hoteli imeti prav, ker smo pa postajali zmeraj bolj glasni, zato je prišel gostilničar, nakar ga jaz vprašam v prepiru, kdo od nas ima prav. Gosp. gostilničar povzame besedo: »Tudi jaz sem bil kmet in še imam dandanes v ljutomerskem okraju dva vinograda, in akoravno sem sedaj mestjan, bom vendar volil g. Pucelja. Razlogov za to imam več na razpolago. 1. Ako kmet ne bo več imel denarja, bomo propadli tudi obrtniki. Da so pa vse druge gosposke stranke enake, vam navedem samo en primer. Ko je bil klerikalni advokat dr. Leskovar izvoljen za mariborskega župana, je bila prva njegova skrb, da je sklical sejo in sicer dr. Lipolda, dr. Kodermana demokrate in advokata, dr. Hohnjeca, duhovna, dr. Juvana, advokata, ter drug odbor k prvi seji. Najhujši nasilnež je bil sladkobesedni g. Žebot, kajšenbecar v Mariboru. Sklenili so, da mora mleko od 1. januarja biti po 12 kron, februarja 10, marca pa že 8 kron. Meso morajo sekati od 1. januarja 60 do 70 kron, februarja 50 do 60 kron, jajce po 3 krome. Jaz ne bi bil nasproten, pač pa bo kmet prišel v petih letih na kant ter bo nosil namesto čevljev opanke, obleko bo imel iz starih vreč itd. Nadalje pravi, ako hočejo znižati cene za kmeta, naj bi tudi trgovcem znižali cene. Tega pa ne bodo, ker imajo trgovci iz njihovih bank denar ter dobro vedo, da bi bil njih denar izgubljen. Na to je rekel: Ako nočete poginuti, volite 8. februarja g. Pucelja, nikoli pa demokrate ali klerikalce!«

Torej, dragi tovariši kmet, obrtnik ter vse podeželsko ljudstvo, prečitaj le gostilničarjeve besede ter si jih dobro zapomni, kajti govoril jih je iz dna svojega srca. Ne daj kroglice svojemu najhujšemu sovražniku, ampak svojemu stanovskemu tovarišu, kmetu Ivanu Pucelju!

Kmet SKS.

VIII.

JUGOSLAVIJA OBLJUBLJENA DEŽELA!

Prilično taka bi morala postati, ako se izpolni vsaj del obljub, ki jih obetajo kandidati volilcem. Teh obljub

pa dandanes nikdo ne jemlje več v poštev, vse to je stara izrabljena fraza. Kaj so nam pravi ljudski zastopniki SLS pred 18. marcem 1923 vse obetali? Storili so več, nego so namerali, a ne v korist narodu, pač pa samemu sebi, ljudstvu pa povzročili nebroj novih in povišanih davkov, da so zamogli kriti svoje lastne koristi. Lahko bi bili dosegli marsikaj, ker je bilo v vladi četvero ministrov iz SLS, vsi iz Slovenije, kar se gotovo nikdar več ne ponovi. Poleg tega je bilo 21 pravih neustrašenih »tigrov«, ki so stali za boj vedno pripravljene, če bi se jim kdo po robu postavil. Tudi tega ne bode nikdar več! Radi tega ne pretaka nikdo solze, pač pa z gnjevom preklinja svojo zmožo, da se je pustil ujeti na mamljive obljube in prazne fraze. Skrajni čas je, da se naš preprosti narod zavé in spozna, komu se sme zaupati! Nagota posameznih strank in stranic se kaže v pravi luči; po katerih žele posamezni egoisti priti h koritu na račun ubogega ljudstva, kmeta in obrtnika.

Komur delo smrdi in bi rad udobno živel ter si poleg tega še zagotovil sigurno bodočnost, postavi lastno stranko ali pa, če ni že nosilec liste, pa vsaj prvomestni kandidat, ne oziraje se, ali je s tem narod zadovoljen ali ne. Se ne vpraša niti sam sebe, je-li zmožen za to vzvišeni poklic in ali je težki nalogi kos.

Narodu so se odprle oči, spozna, da je bil varan, a varanja je sit. On hoče, da se zboljša neznošno stanje, uveren je pa tudi, da to zamorejo doseči le pošteno, in trpljenju preizkušeni in neustrašeni možje, ki ne poznajo lastnih koristi. Može, katerim je prvo, da koristijo svojemu bližnjemu, predvsem onemu, ki pod težo današnjega režima omaguje. Le nagla pomoč zamore tu še izdati. Neznosni davki in razne nesocialne odredbe ne uničujejo samo kmeta, ampak vse stanovce. Država s slabim gospodarstvom zgublja zaupanje med narodom, pri zunanjih državah pa še ta malenkostni ugled, ki ga je imela dosedaj.

Ali smemo upati na gospodarsko zboljšanje? Narod naj sam to odloči! 8. februarja je odločilni dan. S kroglico v pesti, ne da bi usta odprli, brez prerakanja odloča vsak sam za sebe in svojega bližnjega usodo. SKS se je odločila, da gre brez vsakega kompromisa na volišče, in kar si tu pridobi, bode nje uspeh, ki ga ji ne bode treba z drugimi deliti.

Izbrala si je zastopnike samo med najboljšimi najbolj pošteno in delazelnje može, katerih pošteno sree gorke bije za sotrpine lastnega stanu. — Kmetje in podeželski obrtniki! Vas spaja gospodarska in družabna vez, ta vez je nerazdružljiva in taka mora tudi biti odločilni dan 8. februarja, s tem, da zaupate kandidatom SKS in s tem zaupate sami sebi.

Brezdvomno bo v tem oziru pokazal novomeški srez najlepši uspeh, ker je narod poskupil iz svoje lastne volje moža kandidata tov. Antona Klinca, posestnika in obrtnika, kateri načeluje kot župan svoji lastni občini od njene ustanovitve nesebično v popolno zadovoljstvo vseh občanov, brez tajnika, on sam in vse to brezplačno! Njemu ni za čast in tudi ne za dnevnice. Zrtvovati se hoče, ako mu bode mogoče kaj koristnega doseči za narod, katerega je od nekdanj iskreno ljubil. Tako poštenih mož in nesebičnih bi bilo želeto, da jih pride mnogo v prihodnje skupščino, potem bi narod zamogel pričakovati, da postane Jugoslavija to, kar bi morala že pred leti biti! — Volilci iz novomeškega sreza.

IX.

BRATJE SRBI, HRVATI IN SLOVENC!

(Piše slovenski kmet.)

Nepozabni padli junaki, ki ležijo v grobovih na raznih bojiščih strašne svetovne vojne, so nam priborili našo lastno domačo grudo Jugoslavijo, da na tej grudi živimo v zadovoljstvu kot brat z bratom!

Na bogati grudi Jugoslavije, osvobojeni po prvobornih junakih in največjem junaku pokojnem kralju Petru, danes po šestih letih še ne živimo kot brat z bratom. ampak kot mrznjač eden proti drugemu.

Dovolj je te mrznje, vi radziranci in izkoriščevalci naroda. Masa vseh treh plemen naroda je dobra. Ona ljubi narod in spoštuje lastno grudo, katero obdeluje v blagor naroda in domovine. Ta masa naroda čaka, želi in zahteva, da bodo v bodoče tudi vsi soki krogi nesebično ljubili in spoštovali domovino. Narod ni stranka in ne osebnosti, ampak je moč države!

Ta narod stopa danes zopet na nove volitve v zavesti, da pošlje res samo zmožne in poštene voditelje na krmilo države, da vstvarijo dobro,

pravično gospodarstvo v vseh panogah kulture in jo postavijo na tisto stopnjo, da bo zamogel že napol zadavljen narod, kmetovalec, obrtnik delavec, trgovec, mešan, uradnik in revež — medsebojno enakopravno v zadovoljstvu pošteno živeti! Vsi sosedje izven države pa da nas bodo spoštovali kot močne, nepremagljive državljane.

Prepričan sem, da je to glas vseh poštenih Srbov, Hrvatov in Slovencev! — Podoželsko ljudstvo, vodi ti borbo v tem duhu, kajti dosedanj krmiljarji nam niso ustregli!

V to pomozi Bog!

Pucelj penzije.

Demokratari lažejo okoli, da Pucelj prejema ministrski penzije. Izjavljamo, da je to laž. Pucelj je po zakonu imel do penziona pravico eno leto in ga tudi ni dalje žvilal, kakor samo eno leto. Resnica pa je to-le: Lani so prišli neki korupcionisti k tov. Pucelju, naj podpiše predlog, da bodo bivši ministri zmiraj dobivali penzije. Tov. Pucelj je to odklonil in sicer je bil on edini, ki je odklonil, na kar si korupcionisti niso upali dotičnega predloga spraviti v narodno skupščino, oziroma v sejo ministrskega sveta! To je resnica, vse drugo je laž!

Drofenik nekdanj.

»Kmetijski list« z dne 5. septembra 1923. leta prinaša sledeče

POSILANO.

Slavno uredništvo »Kmetijskega lista« v Ljubljani.

Na notico v »Jutru«, da ustanavlja bivašca poslancev dr. Vošnjak in Drofenik novo stranko, Vas prosiva, da objavite v listu, da je ta vest popolnoma izmišljena in brez vsake podlage. Podpisana nameravava obiskati vse naše zaupnike, da se ožive organizacije »Samostojne Kmetijske Stranke« in ker ima to potovanje lep uspeh in je povsod opaziti med našimi štajerskimi somišljeniki ponovno živo zanimanje za našo stranko in ker zapu-

Razne politične vesti.

OJ TA POŠTA!

Od vseh strani se nam pritožujejo, da prejemo »Kmetijski list« šele 3., 4. ali celo 5. dan za tem, ko smo ga v Ljubljani izročili pošti. Kajpada pošta je tukaj za Žerjavovo bando! Ampak čakajte, po 8. februarju bo tudi takele poštarje še glava bolela in ne samo Žerjava in velikega župana in druge podobne uradnike, ki v službi ne poznajo nepristranosti!

NASILJA NI!

Odlični srbski politik Ljuba Davidović je prišel v Zagreb, da bi tam priredil shod. Pe-Pe-ti so shod prepovedali, češ, da bi to lahko dalo povoda za protidržavne demonstracije! Torej tudi Davidović je po pepetovski logiki protidržaven! Bojimo se, da po tej logiki pride na vrsto tudi Cekin!

VLADINO NASILJE.

V Zgornji Šiški so občani napovedali protestni shod zoper razpust občinskega odbora, pa ga je policija prepovedala, češ, da ni pravočasno prijavljen. Občani pa so ga ponovno prijavili, a dobili odgovor, da je veliki župan g. Baltič naročil, da ga ni treba do volitev. — Ali bo obračun težak in kazen občutna!

SE STRAŠNEJŠA NASILJA SE PRAVLJAJO.

Pe-Pe-tovski listi poročajo, da opozicijske stranke za volitve pripravljajo nered. Z drugimi besedami pomeni ta Pe-Pe-tovska laž, da bodo nasilja proti nepopetovskim volilem zadnje dneve še večja, kakor so bila doslej.

KLERIKALNI DENUNCIJANTI.

»Slovenec« je pač ostal eno in isto, kar je bil za časa stare Avstrije. Kar mu je bilo na potu, je denunciral avstrijskim oblastim in izročil v preganjanje. Znano je še vsem, kako velikopotezno akcijo je bil začel ob izbruhu sveovne vojne proti vsem naprednim ljudem in njegove tedanje okrožnice; poziv na denunciranje še danes hrani marsikatera napredna slovenska hiša kot dokaz največje človeške propalosti! Tak je »Slovenec« še dandanašnji. Ko je policija zahtevala od »Slovenca« drugega odgovornega urednika mest g. Kremzarja, češ, da je večkrat po cel teden ali celo po 14 dni iz Ljubljane odsoten, dnevnik pa mora imeti odgo-

ščajo naši štajerci »Jutrovo deželo«, je vrglo »Jutro« to tendenciozno vest v svet. Ako že govorimo o razpadajoči stranki, velja to poprej za stranko penzioniranih generalov Vekoslava I. in Gregorja Žerjava zadnjega. Mi pa vstajamo, ker imamo zdrave smernice, ki zasledujejo predvsem gospodarsko delo in gospodarsko in kulturno povzdigo kmečkega, kmečki obrtniškega in kmečko industrijskega, torej ako hoče slavno »Jutro«, »agrarnega« staleža.

Torej zapomnite si, »Jutrovc«, da se naše »kmetijačke« vrste spajajo, ne pa razkrajajo.

Maribor, št. Jur ob juž. žel., dne 2. septembra 1923.

Josip Drofenik.

Dr. Bogumil Vošnjak.

Demokratski boj proti kmetu.

Kako demokratari ljubijo kmeta, kaže sledeči slučaj:

Po Dolenjskem se je klatil zadnje dneve zavarovalni agent zavarovalnice »Jugoslavija« g. Rojc. Ali ga je poslala zavarovalnica po svojih poslih, ne vemo, pač pa vemo, da se je povsod silno vsajal v SKS in pridno agitiral za Pe-Pe-te. Na vprašanje, kaj ima proti kmečki stranki, pa je odgovarjal tako-le: »Vsi vemo, da je bilo vsaj 60% kmetov pred svetovno vojno zadolženih do vratu. Med vojno so kmetje vse dolgove poplačali s podporami, ki so jih prejeli od države, in z višjimi cenami za kmetijske pridelke. S tem so kmetje nas meščane oškodovali, kajti kar so dolgovali, so dolgovali nam. Pravično je radi tega, da nam zopet povrnejo, kar so med vojno po krivičnem dobili.« Tako je razlagal demokrat in pridno pihal Pe-Pe-te. Torej, kmetje, po teh naukih je nujno potrebno, da zopet vsi zabredete v dolgove, da bode gospoda po mestih že od vaših obresti lahko imenitno živega, seveda brez dela! Delali boste že vi, kmetje!

Kdor se z agentom Rojcem strinja, naj sigurno voli 8. februarja Pe-Pe-te!

benega vzroka za zavist, saj sodišča imunitete ne priznavajo in so denunciacijo izvršili ne iz kakih morebitnih koristi in računov, nego iz same srčne pokvarjenosti. No, v ostalem smo mi klerikalni gospodi samo hvaležni, da od časa do časa pokaže svojo globoko pokvarjenost in da moremo o klerikalni pokvarjenosti prepričati tudi tiste, ki se jim ta banda morda še ne zdi tako zelo nevarna.

DROFENIKOVA AGITACIJA.

je nizkotna. O tov. Mrmolju trosi laž, da ni naš državljan ter je celo »Jutro« to prineslo. To so neresnične vesti, kazni podvržene že po volivnem zakonu. Izjavljamo, da je Mrmolja naš državljan in pristojen v občino Cirknica, fara št. Ilj, kjer ima svoj dom in posestvo. Proti Drofeniku in radim obrekovalcem je vložil tožbo radi trošenja te vesti. Naznanite nam vsakega, ki take vesti razširja!

BANKAM IN BANKARSKIM HLAPCEM

trda prede v sedanjem volivnem boju. Zato razen mogoč denarja za bencin in za podkupovanje razmetavajo tudi za papir. Cele gore z Dolfetovimi oslarijami pomazanega papirja gre v svet. Dobrodošel papir za peč in stranišče.

DR. MIKLAJŽ ŽUPANIČ

kar sika od jeze. Božja narava dovoljuje dve čudni stvari: Prvič more tudi priprost kmet in obrtnik biti zelo pameten in sposoben za vsako umstveno, posebno tudi za politično delo; drugič pa se lahko zgodi, da je človek kljub visokoškolski izobrazbi in doktorskem naslovu navaden tepec in osel. — In te stvari Miklavža strašno jezijo!

DOBRO GA VLEČEJO!

Namreč naši navihani Belokranjci Miklavža. Ker ga dobro poznajo, mu kratkoma zakličejo, kadar se pojavi med njimi: »Živijo naš bodoči minister!« in vse mize so polne pijače, cigarete, cigar, pečenk in drugih dobrih stvari. Samo vlecite ga, kolikor se da! Bolj ko ga boste potegnili, bolj sladko se boste smejali!

DEMOKRATJE IN KMETIJSKA DRUŽBA.

Demokratari lažejo, da so oni rešili Kmetijsko družbo. Resnica je, da demokratari za rešitev Kmetijske družbe ničesar storili niso in tudi storiti niso hoteli. Ko so prvič bili lani na vladi, je tov. Pucelj takoj odšel k Wilderju, demokratarskemu podtajniku v notranjem ministertvu, interveniral, da se naj zaveda s Kmetijsko družbo uredi. Wilder je to odklonil. Tov. Pipan je že poprej vložil tožbo na državni svet in to tožbo smo mi dobili, s tem pa rešili tudi Kmetijsko družbo. Kakor vedno, lažejo torej demokratari tudi v tem slučaju in si lastijo zasluge, ki jim ne gredo. Kmetijsko družbo smo rešili mi!

DEMOKRATSKO-KLERIKALNA ZVEZA.

Demokratski srezki kandidat brez upa zmage radikal dr. Sajovic iz Kočevja je na demokratskem volivnem shodu v Ribnici dejal, da naj oni, ki nočejo voliti Žerjava, raje glasujejo za klerikalce, kakor za samostojneže. Pa še taje, da niso v zvezi s klerikalci. Se s hudičem bi se zvezali, ako je treba iti proti kmetu, pa se ne bi s klerikalci? Vidi se na tem, da je grmenje demokratov proti klerikalcem in klerikalcev proti demokratom samo slepilo za nerazsodne ljudi, za backe!

ZOPET ZVEZA MED KLERIKALCI IN DEMOKRATI.

Oboji namreč lažejo, da tov. Lenarčič ne more biti poslanec, ker je premal. Vse to je lumparija, kakršne so sposobni le pobožni klerikalci in poštenti demokratje. Ali more biti Lenarčič poslanec ali ne, o tem bo odločala narodna skupščina. Sicer pa bo tov. Lenarčič imel do tja že predpisano število 30 let. Tov. Lenarčič bo poslanec v kljub temu, da trenutno še ni 30 let star, Kramer pa ne bo, pa če bi imel Metzalemovo starost. Vsi volite tov. Lenarčiča, ako hočete imeti dobrega poslance, kakršnega vam ne morejo dati niti klerikalci, niti demokratari. Da je tov. Lenarčič res pravi mož, lahko sklepate tudi iz tega, da so mu ponujali kandidaturu klerikalci in demokratari.

DEMOKRATARSKE LAŽI.

Ker operira Drofenik na štajerskem proti SKS s tem, da ljudem pripoveduje o neki diktaturi in terorju tov. Pucelja, moram pojasniti tovarišem, kateri Drofenik ne pozna in bi mu utegnili nasesti, da o tem ne more biti niti govora. Nasprotno. Tov. Pucelj je vezan vedno in povsod na sklepe načelstva in vrši svoje delo vedno v okviru navodil vodstva. Razmerje vodstva stranke v ljubljanski oblasti napram vodstvu v mariborski oblasti pa je urejeno tako, da ljubljansko brez pristanka mariborskega ni še nikoli storilo kakih sklepov. Če se je v Ljubljani o kaki stvari poprej sklepalo, so se storili in sprejeli taki sklepi vedno s pridržkom, da stopijo v veljavo šele takrat, kadar to odobri mariborski okrožni odbor. Vse to je gosp. Drofeniku prav dobro znano, vendar pa kvasi to okrog, da pokaže, da je polnovreden član družbe, v katero je vstopil, in pa, ker se je že davno skregal z resnico, hčerko božjo.

Anton Lipovšek, predsednik okrožnega odbora SKS v Mariboru.

UBOGA REPUBLIKA!

Na nekem shodu poslanca Pucelja se je oglasil k besedi kandidat Mur-nove republike. Strašno se je navdušil za to, da se pozove vse »pope« k vojakom in z velikim navdušenjem je

končal svoj »sijajni« govor z vzklikom: »Živela vojska, živjo kralj Aleksander!« Kakor se vidi iz tega, ta republika ne bo tako nevarna.

BLOKASKI AVTO

je pridral iz okoliške agitacije in se je ustavil pred nekim hotelom v Mariboru. Glavni agitator in uradnik blokaše je vpil prihajajočim ženskam: »Živijo volitve, da bi le bile vsakih pet mesecev, to je življenje!« Zenske so vskočile in avto je vozil od zabave do zabave. Tako je, tako! Ni čuda, zakaj se bori gospoda za politiko in odreka to pravico izzetemu ljudstvu.

ZERJAVOVE ZADNJE BILKE.

Kralj je odlikoval večje število zaslužnih ognjegasev. To se odlikovancem redno sporoči preko velikega župana in okrajnega glavarja. Tokrat je pa to nalogo prevzel sam minister za šume in rude, ki je odlikovancem poslal sledeče, na finem papirju tiskano pismo:

»Veselo spoštovani gospod! Prijetna dolžnost mi je, sporočiti Vam, da je Nj. Veličanstvo Kralj Aleksander I. blagovolil odlikovati Vas za Vaše zasluge na človekoljubnem in narodnem polju s srebrno medaljo za državljanske zasluge. Ko Vam to sporočam, izrekam Vam iskrene čestitke k Najvišjemu priznanju, želeč Vam tudi nadalje čim največ uspeha v Vašem lepem delu v prid našemu narodu. — Minister šum in rudnikov dr. Žerjav. — Ljubljana, dne 26. januarja 1925.«

DROFENIK IN ADVOKATSKE STRANKE.

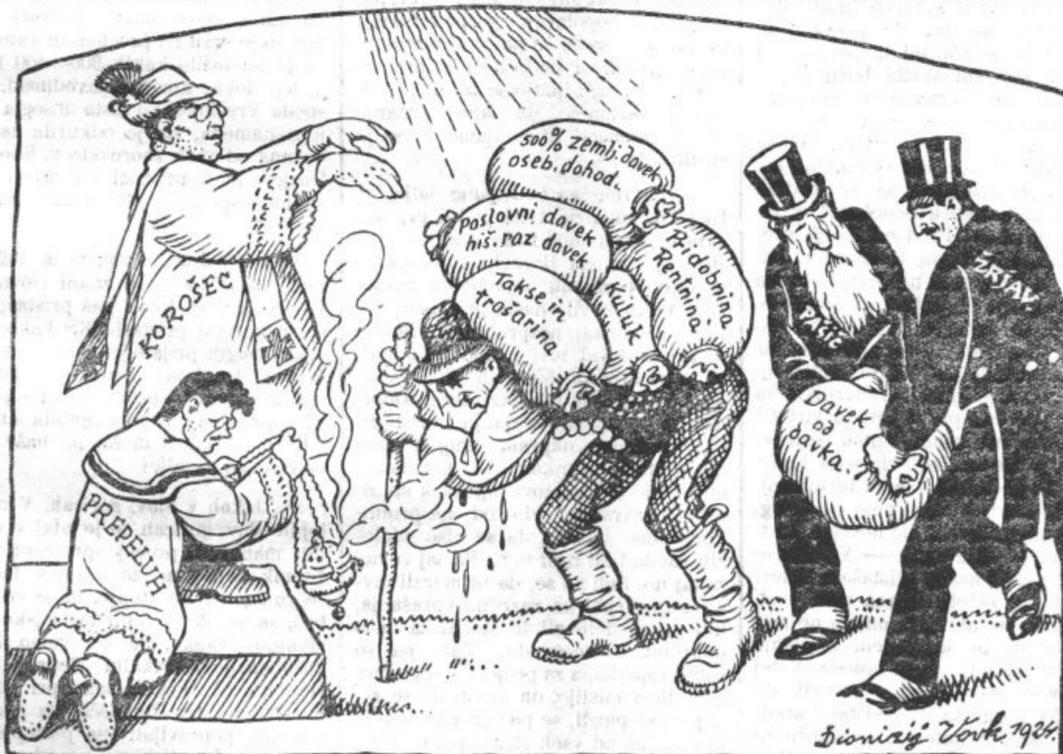
Tovariši! Kateri izmed vas se še ne spominja, kako je naš bivši poslanec in večkratni kandidat udrihal vedno po demokratih in klerikalcih, češ, poglejte — sami advokate so na njihovih listah, sami advokate, ki vodijo stranke. Naševal nam je, koliko je advokatov v Celju, koliko v Mariboru, koliko v Ljubljani. Vsaka druga beseda mu je bila, oduhu, sleparji itd. No, in kaj dela danes naš bivši pol tič pol miš? Udinja se advokatskim strankam in celjski odvorniki ga vodijo kot psička po raznih shodih, kjer farba naše pristaše, da ni izdal našega programa in da je še vedno pristaš SKS. »Jutro« laže, da ni Drofenik izključen iz zemljoradniške stranke. Naš izvrševalni odbor za Štajersko je enoglasno izključil tako Drofenika, kakor Vošnjaka iz stranke in glavni odbor v Beograd je ta sklep enodušno in z veseljem odobril. Bojte se lažnjivec!

DVEMA GOSPODARJEMA JE TEŽKO SLUŽITI,

pravi naš stari, že preizkušeni pregovor. To staro resnico pa hočeta pri teh volitvah postaviti na glavo takim imenovani »Narodni blok« in SLS. Prvi obeta, da se bo pod njegovim okriljem cedilo mleko in med bankirjem, advokatom, industrijcem, trgovcem, uradnikom, javnim nameščencem, industrijskim ter kmetijskim delavcem in končno morebiti tudi podeželanu kmetkega stanu. Druga pa obeta obljubljen deželo v prvi vrsti duhovništvu, in nato naševa, enako prvemu, vse pridobitvene sloje v istem vrstnem redu. Mi pa, o katerih trditve, da bolj počasi mislimo, pravimo, da še gospod Bog ni mogel vsem ustreči, koliko manj se človek, oziroma iz ljudi ustvarjena politična skupina. Naravno, če enemu povsem ustrežeš, je drugi že prizadet, ali se vsaj čuti prizadetega. Bankir in naš kmet-bajtar, kakšen prepad med njima! In tako naprej! Se med gospodarjem ali gospodarinjo in hlapcem oziroma dekle nastanejo večkrat prepiri, ki jih v malem delokrogu komaj izravnaš. Koliko manj je to mogoče, ako moraš izenačevati med petimi ali celo desetimi, je tudi izmed nas marsikdo že brdiko okusil na svoji lastni koži. Četudi se ti je končno mogoče posrečilo, da si jih poravnal, si za svoje delo žel samo obrekovanje ali natolčevanje od te ali one strani. Zato se spominjamo pri tej priliki drugega našega izreka, namreč »Gliha skup štrih«, in pravimo: Hodite vi svojo pot, mi gremo svojo! Ne begajte našega kmeta, glejte raje na to, da vašemu številu odgovarjajoče zastopstvo pošljete v skupščino, toda samo z glasovi iz vaših vrst, mi na naši strani se bomo za naše zastopstvo že sami brez vas brigali in pobrigali tudi za to, da bo inteligenčno vsaj enakovreden vašemu. Med našimi vrstami pa ne zgarite in šušmarite!

KMETJE! OBRITNIKI!

Skoraj polnih sedem let obstoja že naša država in v vseh teh letih se ni skupščina povzpela tako visoko, da bi rešila vsaj vprašanje uprave naše države. Mesto, da bi vladal danes že



Kmet: »Za božjo voljo, če ste kristjani, nikar več ne nakladajte, saj vidite, da se že lomim pod bremenom!«

Gospôda: (Pašić, dr. Korošec, dr. Žerjav in Prepeluh): »E, kaj, dokler boš tako neumen, da nas boš volil, boš tudi nosil, kar ti bomo naložili!«

Demokratariji

napenjajo vse sile zato, ker se boje, da se jim izmuzne državno korito, ako zmaga ljudstvo združeno v kmečki stranki! Če zmaga kmečko ljudstvo, potem adijo avtomobili in milijoni!

najprvo pred svoj prag in potem šele pometajte drugod. Skoda pa je, da niste bolj brihtni, ko ste vendar v šolo hodili. Držite se rajši svoje službe. To za danes. Ako hočete pa več, vam je na razpolago gradiva dovolj. — Opazovalec.

Mala nedelja pri Ljutomeru. Dne 25. t. m. je bil shod SKS, ki je bil zelo dobro obiskan. Predsedoval je tov. A. Razlag, posestnik v Sitaroveh. Govoril je tov. Pucelj o sedanjem težkem položaju kmetijskega stanu, ko trpimo pod jarmom drugih strank, katere nas hočejo spraviti v prokletstvo. Tov. Pucelj ni udrihal po drugih strankah, kakor delajo to klerikalna in druge stranke, katere govorijo in stevarijo ljudi, da je edino le njih stranka najboljša. Seveda zdaj smo izprevideli, kdo so naši izdajalci. Moram še povedati o tov. Knezu in tov. Nemeu, ki sta tudi govorila o našem položaju, in sta bila pozdravljena s klici Zdravo! Po končanem shodu so prišli narodni blokariji, kateri so hoteli napadati naše kmetijske govore, nakar so jih naši tovariši pošteno zavrnili. Mi pa, bratje in tovariši, pričakujemo z mirno vestjo volitev ter smo prepričani, da bo zmaga naša. Vse kroglice v 6. skrinjico, v ostale pa — figo. — Poslušalec.

Pesnica pri Mariboru. Blokaška advokata dr. Lipolot in dr. Koderman sta se pripeljala v nedeljo na Pesnico zborovat. To se je zgodilo gotovo na vabilo ljudi, ki poznajo politiko le po »Jutru«. Lahko sta uvidela, da na deželi ni mesta za advokatsko politiko. Kmetijski fant Venček Mrmolja je v debati z doktorjem dokazal, da kmečko ljudstvo ve, kaj je politika in da hoče svojo politiko. »Tabor« nekam grozi očetu Mrmolju vsled tega, češ da so govorili s stolicami. Mogoče bi res bile govorile stolice, ako ne bi znal Mrmoljev sin boriti se in zmagati z besedo!

Smarjeta ob Pesnici. Našim klerikalnim mogotcem se je zdelo potrebno sklicati za 1. t. m. pri nas shod. Akoravno so zaporedoma napadali učitelja Krambergerja, sina tukajšnjega gostilničarja, so se vendar pripazili in prosili za prostor. Naš dober pristaša tov. Kramberger jim je pa s par jedrnatimi besedami odrekel gostilničarske prostore, da bi tukaj prodajali svojo plesnivo robo. Kam sedaj? Priskočil jim je na pomoč naš domači župnik ter jim ponudil pisarno. Tekom tedna so se pridno delila vabila. Znani Januš je tri dni popisoval živino ter tako na občinske stroške marljivo agitiral, češ, prevzvišeni g. Zebot se je ponižal in pride med nas. Po končani službi božji je zaparadiral na cerkvenem prostoru bivši šentiljski mežnar in v njegovi družbi kaplan Godec v civilu. Večina ljudi je šla domov, sili klerikalne laje, le najzagrizenejši so se podali, med njimi porodica Senekovič, v farovski prostore. Predsedstvo je prevzel tukajšnji župan Grahernik, katerega žalibog tudi njegova večletna doba ruskega ujetništva ni spametovala. Občani smo šli pri zadnjih občinskih volitvah v kompromis ter skupno določili še takrat nadstrankarskega odbornika Grahernika za župana. Predno pa je petelin vtrjetič zapel, smo bili izdani, župan Grahernik se je izrekel za pristnega klerikalca. To je dobra šola za bodočnost. Nazaj k stvari. V enournem govoru g. Zebota nismo zvedli nič novega. Lastna hvala — cena mala. — Vrinilo se je tudi nekaj naših pristašev, kateri so Zebotu začeli izpraševati vest. Apeliral je na navzoče, naj ga ne motijo, ker bo po končanem izvajanju vsakemu na željo dana beseda. V tej dobri veri je nemoteno govoril do kraja. Na koncu se je predstavil urednika Godeca, o katerem pa nihče ni slutil, da je kaplan. Karakteristično pride sedaj. Oglasi se naš vrli tov. Stanko Stergar k besedi, misleč povedati svoje osebno mnenje. Že po prvem stavku je nastal krič, stoli ponocu in sili se je moral umakniti. Slišali smo klice: Ali je Šiker kmet? Po našem mnenju je tov. Šiker pač dosti poprej kmet, kakor vaš Zebot, najmanj pa toliko kmet, kakor razni Senekoviči, Januš itd. Tudi njemu ne letijo pečen golobi v usta. Uživa splošno naše zaupanje, tembolj z reklamo našega časopisa in njemu zapajmo volilne kroglice. Vprašamo

našega župnika: Bojite se bolj Zebota kakor škola dr. Karlina? Ali vam je Korošec večji Miklavž, kakor naš škof? Ali vam ni znano, da je farovž sezidan s krvavimi žulji vseh občanov? Ali je to najsposobnejši prostor za politične shode? Kdo bi kupil nove stole, če bi jih gotovi razgrajali razbili? Obžalujemo vas! Slab bo naš spomin na vašo volilno agitacijo za dr. Zvezdarske volitve 1925. Med vaško inteligenco smo opazili tudi grajščaka Urbantschitscha in znanega trgovca Hans Baumgartnerja. Videli smo tudi bivšega župana g. Karola Senekoviča. Brali smo mu z obraza, da z nami vred oboja obnašanje nasprotnikov, saj je pred letom na lastni koži občutil, kako ravna s tistim, ki ne trobi brezpogojno v njihov rog. Kaj pa naš Janezek, ekonom in souzidnik cerkvenega posestva? Vemo, da vam razburjenje, dim in prah škoduje. Pustite politiko, ni se vam treba bati za obstanek, saj vas redimo brez razlike strank. Po kosilu je je odkuril Zebot pod orožniško asistenco tukajšnjega komandirja orožniške stanice k Sv. Jakobu. Zelimo mu tamkaj večji uspeh. Znano nam je, da tudi tamkajšnje nekdanje pohlevne ovčice poganjajo in mu kažejo »rogece«. Zasluzeno plačilo dobite 8. februarja! Dokazali vam bomo, da smo zreli otresti se verig. V lastni hiši hočemo biti neomejeni gospodarji!

Artiče pri Brežicah. Ob veliki udeležbi se je vršil v nedeljo 1. t. m. v prostorih gostilne Znidaršič shod naše Samostojne Kmetijske Stranke. Naši ljudje so z zanimanjem poslušali tov. Mrmolja, ki nam je v svojem jedrnatem govoru podal temeljito sliko položaja z ozirom na volitve. Omenil je med drugim, s kakšnimi obupnimi napori skušajo se vzdržati še na površju razne meščanske bankarske stranke, kako gre pa na drugi strani složno kmetijsko zemljoradniška stranka na volitve z najboljšimi izgledi. Pozval nas je h koncu, da vztrajamo v tem boju do konca z zavestjo, da moramo zmagati prej ali slej. Ob velikem navdušenju je zaključil predsednik opoldne shod, ki je sicer potekel ves čas v vzornem redu. — Opazovatelj shoda se je moral uveriti o razveseljenem prebujenju našega kmeta — in to ne onem, ki se pojavi samo, da pade nazaj v še globljo brezbržnost in ravnodušnost, nego prebujenja, ki znači mnogo, budi velike upe. Pa saj ni čudo! Kmet, ta žrtev raznih »prijateljev« njegovih, ekonomski skoraj uničen, ima izbirati poleg one popolnega gospodarskega propada — samo še pot do osamosvojitve, graditi si bodočnost z lastnimi rokami. In naši ljudje so začeli to uvidevati, razumejo, da samo tarnanje več ne pomaga! Mi vstajamo, a vas je strah...

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. — Dne 25. januarja 1925 je bil pri nas sklican javen shod naše stranke v gostilni g. Simona Brencl, katerega se je kljub poznemu objavljenju udeležilo veliko število naših pristašev, kakor tudi nekaj nasprotnikov. Shodu je predsedoval tov. Franc Zunkovič, ki je po uvodnih besedah oddal besedo tov. Lipovšek iz Maribora, kateri nam je v lepem izvajanju obrazložil naše razmere napram drugim nam nasprotnim strankam. Ob končanem govoru je žel naš tov. Lipovšek splošno odobravanje, celo od nasprotnikov. Samo žalibog, da se niso udeležili shoda tudi naši tigri. Pa saj vemo, zakaj ne. Bali so se, da bi morali javno odgovarjati na različna vprašanja, kaj da so delovali in storili za našo dobrobit v Beogradu. Zato pa so ostali raje doma za pečjo. Če si pa mogoče tigri mislijo, da nas bodo še z naprej soperili, se pač grozno motijo, ker se jim od vseh strani poje: »Spominjaj se smrti!« Omeniti moramo še, da je pred imenovanjem shodom nabral tov. Juri Tomanič 240 K. v korist naši stranki. Vsa čast mu! Darovali so celo nasprotniki, ker odobravajo našo kmetijsko misel. — Samostojni kmetie.

Mala Nedelja. Tudi tukaj, kakor povsod, je volilna borba v polnem teku. Najbolj čudno je to, da nam, kateri smo ostali SKS zvesti, očita blokaši, da delamo razdor. Omenimo samo kratko, to nismo mi, ampak banke, katerih orodje so tisti, ki so se odce-

pili od nas. Nekateri so svoj precejšen delež že dobili, naši malonedeljski odpadniki pa ga še dobijo. Le ravedni smo, ali bode g. ing. Ferdo Lupša voljan deliti z drugimi? Tudi kandidat narodnega bloka g. Zemljič je odjadral od SKS s polno paro, ko mu ni mogla plačati njegove kandidature z najmanj 5000 Din. Nekaj pa bodi tukaj pribito in sicer: Kakor hitro bode od strani malonedeljskih blokašev napaden eden ali drugi naš pristaša, bomo govorili jasno in odločno, magari tudi o stvarih, katere so se godile za našo državno mejo. Ni mamo radi preprirov, zato s tem končamo, ako bode od nasprotni strani popolen mir. Naprednim kmečkim volilcem pa kličemo: Dne 8. februarja je vaša skrinjica 6. Naj vas ne moti vsa masa papirja, katerega bodo vrgli demokratski zadnji čas med vas. Samo za Malo Nedeljo se bode porabilo nad 300 plakatov in vabil od strani bloka da ne štejemo vseh neplačanih časopisov. Kmetu bodi pred očmi lastni blagor, njegovi interesi. Vsak stan ima svoje interese. Zato, kmetovalec, je tvoje mesto v Samostojni kmetijski stranki. Tvoja skrinjica je 6.

Kozjanski okraj. Živahno je bilo gibanje med našimi pristaši v nedeljo in ponedeljek, podrobna agitacija in shodi so spodbujali naše ljudi k nadaljnjemu delu in vztrajnosti. Dnevno se veča število pristašev SKS, so to večinoma možje, ki zapuščajo klerikalne vrste. Na shodih nam je poročal tov. Debelak, ki nam je sifno lepo orisal politični položaj. Prvi shod v Dobjem je bil obiskan od kakih 100 ljudi. Take udeležbe na shodih tu še nikdar ni bilo. Prišli so seveda tudi klerikalci od svojih voditeljev poučeni, kako naj brusijo svoje jezike. Bolje bi bilo, da jih njihova gospoda nauči, kako naj se v žloveški družbi obnašajo. Sicer so kaj kmalu utihnil, kajti zborovalci so si odločno prepovedali tako otroče motenje shoda. Shod se je mirno nadaljeval in ob splošnem odobravanju zaključil kot manifestacija naše kmetijske misli, ki je povsod zmagovita na svojem pohodu. Nadaljni shod se je vršil v Zagorju pri tov. Bračunu z istim lepim uspehom. V Pilštajnu so se pa klerikalci posebno odlikovali s surovim obnašanjem. Mi jim oprostimo, kajti dobro nam je znano, da jih je nahujskal gospod tajnik SLS Dezelak, ki je posebej za to delo prišel v Pilštajn. Tudi razbijanje je bilo potrebno, vse to jim pa ni pomagalo, govornik je nadaljeval svoja izvajanja in žel burno odbravanje s strani vseh treznih in pametnih kmetov. Shod v Prevorju, kateri se je vršil na prostem in katerega se je udeležilo kakih 300—400 ljudi, je lep dokaz kmečke zavednosti. Gospoda Vrečkota, ko nista dosegla svojega namena, sta jo odkurila zasmehovana od vseh zborovalcev. Shoda v Kozjem in Koprivnici sta ravno tako sijajno uspela. — Mi mirno čakamo volitev!

Vesek. Dne 1. februarja 1925 je umrl daleč na okoli znani Govnikov Lojzek. Bil je dober naš pristaša; kličemo mu vsi pristaši SKS kakor nešteto drugih prijateljev lovcev itd.: Z Bogom, dragi naš Lojzek, na svidenje nad zvezdami! Njegovi ubogi soprog, ki je pred enim letom zgubila sinčka edinega in danes moža, pa naše najiskrenejše sožalje!

Sv. Jakob v Slov. goricah. V naših lepih Slov. goricah se je zdaj v volilnih manevrih precej spremenilo. G. župnik danes ne zmerja več fantov, če zunaj cerkve stojijo, in je vse dobro, samo da bi volili farizejske klerikalne stranke. Pa ker vemo, kako gospodarijo klerikalni sleparji, kar smo največ občutili sami pri gospodarstvu našega župnišča, da smo in moramo popravljati vsa poslopja, ki spadajo k župniškemu posestvu, smo vsi, ki trezno mislimo, primorani voliti edino gospodarsko SKS. Kdo popravlja kmetu žetlarju itd. njegove hiše in hleve? Kateri dohodki so večji, kmetovi ali župnikovi? Po mnenju zadnjih kmetovi, ker on mora vso to različno gospodo vzdrževati. Zato, kmet, pomagaj si sam in voli poslanca iz svoje sredine, ker edino ta bo zastopal tebe, saj pozna naše težnje iz lastnega trpljenja.

Zavednje. Kakšna odbornika ima tukaj SLS, naj jih tu osvetim. Pri ob-

činski seji dne 1. februarja t. l. sta predlagala Franc Oveňjak in Hribernik, da se na sadni mošt naloži davek, denar pa se porabi za popravilo topolških cest. To se pravi, ti ubogi delavec, ki si težko privoščiš merico sadjeva, plačaj za ceste topolških magnatov in državnemu zdravilišču, da se bo gospoda udobno vozila. Takega protiljudskega davka nima nobena občina. Klerikalci, kjer imajo moč, navijajo davke tako, da bo šlo vse na boben, zato jim je dalo ljudstvo naslov Stranka ljudskih sleparjev. Na odločen protest odbornikov SKS je predlog propadel. Klerikalno kišto bo volil samo tisti, ki je za vinske davke. Mi pa bomo volili v 6. skrinjico!

Frankolovo. Danes se je vršil tukaj shod SKS, na katerem je poročal tov. Lipovšek o političnem položaju. Orisal nam je sedanjo vladu, Drogenikovo izdajstvo kmetске ideje in hlapčevstvo bankirske stranke narodnega bloka. Povedal nam je tudi, da kakor ima kmet osla pripetega za plot s ketno, da mu ne uide, tako ima SLS dr. Korošec z avtonomijo pripetega kmeta na svojo SLS. — Po poročilu tov. govornika smo se vsi kmetje zgovorili, da hočemo večino naših kmetov prepričati, kakor so se tudi sami izjavili, da je edina SKS prava kmečka stranka, kar se je dokazalo z izključitvijo Drogenika in Vošnjaka, ki sta šla v bankarsko-advokatsko stranko hlapčevat. Pri nas izdajalec naše kmetске ideje ne dobi nobenega glasu. Vsi bomo vrgli kroglice v 6. skrinjico.

Nova cerkev. Preteklo nedeljo smo imeli tukaj shod SKS. Na shodu je poročal tov. Lipovšek o splošnem gospodarskem in političnem položaju. Povedal nam je, da ne bo prej reda v državi, dokler ne dobita kmet in delavec vodstva države v svoje roke, kar njima tudi pripada. Lipovšek nam je tudi povedal, da se pričče do 70 kg ne more izvažati, ker je previsoka carina in s tem diktirajo banke in klavnice nično ceno našim prašičem. Prepričani smo, da vse to dela advokatska gospoda, ki pomaga samo svojim bankam, kmeta pa hoče popolnoma uničiti. Na podlagi poročila tov. govornika bomo mi kmetje dne 8. februarja volili vsi v našo 6. skrinjico.

Sromlje. Kako praktični so naši klerikalci, so pokazali zadnje nedelje. Hodili so okoli čestitaj za god mickam, obenem pa miko nagovarjali za kroglice 8. februarja. Pristaši SKS so bili seveda gluhi. Ceravno Micke ne, so pa bili Martini in so jim rekli, da o SLS sploh ne marajo slišati, ker ji pri nas pravimo: Slovenska ljudska smrt. Ker je pri nas prav dobro vino, se še bojimo smrti in bomo raje volili SKS. Vi, tov. urednik, ko ste nam narisali v zadnji številki »Kmetijskega lista« sliko, ko nese kmet davke v vrečah, spodnesite nogo kmetu, naj prej prevrže Korošca. — V nedeljo so imeli radikalni shod brez uspeha. Od radikalnega shoda je imela največ Petonova gostilna. Torej, tovariši, ne dajte si nadeti očala iz pleha, ampak dobro pomislite in pogledajte, da bodete sami gospodarji na svojem posestvu. Zato vsi kroglice v 6. skrinjico. — A. Strgar, samostojnež.

Podsreda. Žrtev klerikalne hujskarije. Kakor smo že poročali, so gospodje od klerikalne stranke poslali na shod SKS, kateri se je vršil 25. januarja v Podsedri, nahujskane svoje pristaše. Vodila sta jih predsednik kmečke zveze Topolšek in tajnik Vimpolšek. Za pred shodom sta se ta dva zaslepljena izrazila, da bodo prepričali zborovanje in prostor siloma izpraznili. To se jim sicer ni posrečilo, kajti naši zavedni kmetje so očurvali hladno kri in klepetulje primorali k mirnemu poslušanju. Po shodu so sicer inseerirali pretep, v katerem so jim pa lastni pristaši popravili butice. Zilca hudobnosti pa kijub temu ni mirovala, hujskanje se je med tednom nadaljevalo in v nedeljo je pijana družal ponovno izzivala mirne pristaše SKS, ki so sedeli v gostilni pri Presvarju. Pomagalo ni nobeno mirjenje tako s strani gostilničarja in tudi treznih naših pristašev ne. Podivjani klerikalec je napadel z orožjem v roki ljudje. Od revolverskega strela zadet je padel mladi nadebudni mladenci, ki je pončel rani tudi podlegel. Klerikalnega morilca so orožniki odgnali in vsa razburjena javnost zahteva najstrožjo kazen. Zahteva pa tudi, naj se kaznujejo neposredni krivci, namreč tisti, ki nezrela fante zapeljujejo k takim nečuvnim činom.

Sv. Bolšenk pri Središču. Sedaj res vidimo, da je vera v nevarnosti, ker

Dopisi.

Dopisov smo pejeli toliko, da bi lahko napolnili 20 strani »Kmetijskega lista«, zato nikakor nismo mogli vseh priobčiti. Oprostite tovariši, ob enem naj vam to bo dokaz in radost, ker je res povsod silno zanimanje za naše pravično stvar.

STAJERSKO.

Iz Bočne. Pri nas se še ni prav nič spremenilo, odkar je našo župnijo zapustil znani g. župnik Gregor Potočkar. Večina župljanov ga je bila sita do glave, posebno kadar je začel udrihati čez »Kmetijski list« in čez socialdemokrate. Posebno je imel zadnje na piki. Rekel je, da so najslabše vrste ljudje in zdaj mu je prilika dana da jih poučuje, če ne oni njega (namreč v Smartnem pri Velenju). — Drugo je tako po navadi. Samo 16. 1. t. l. je prišel lažnjivi Pušenjak pogledat in bi rad še naprej legal, pa se je moč vrezal, ker ni dobil ne prostora in ne poslušalcev in ga je tako moral naprej odpraviti g. staroveški, gornjegrajski valpet Prijatelj. — Zdaj imamo od tistega časa od Pušenjaka zopet mir. Tukajšnje ljudstvo je po večini spregledalo in prišlo do prepričanja, da bo dalo 8. februarja vse kroglice v 6. skrinjico, v druge pa figo.

Sv. Pavel pri Preboldu. K dopisu, priobčenem nedavno v »Kmetijskem listu«, poročamo dodatno sledeče: Na intervencijo Zganka, lastnika mlina in žage na spodnji strani tkalnice, kateremu se je baje zapirala voda, so se pričele obširne preiskave. Ob tej priliki si je za to določena strokovna komisija ogledala tudi teren zgoraj tovarne. Rezultati od teh komisijonelnih ogledov še niso znani. Povdarjamo le, da se je komisijonelni ogled vršil v času, ko je bila voda mnogo pod normalnim stanjem. Dvomimo, da bi se v tem slučaju zamogel sigurno ugotoviti dejanski stan. Ali bi n. pr. ne bilo mogoče, da se slični ogled vrši v času katastrofalne vode, t. j. v času, ko obstoja nevarnost, da človek utone na lastnem dvorišču? Po našem mnenju bi bilo to izvedljivo. Komisija se obvesti eventualno tudi telefoničnim putem. Vsekakor pa pričakujemo, da se nekaj ukrene v tem oziru, da ne bo niti na eni, niti na drugi strani več povoda k pritožbam. St. Pavljan.

Iz St. Florijana v Gor. Doliču. Vodstvu tukajšnje šole prav toplo priporočamo, da se pobriga za II. razred intenzivnejše ter gospodični učiteljici prepove toliko zapiranje otrok. Da otroci »baje« nič ne znajo, je pri nas prav lahko mogoče, odnošno samobesbi razumljivo. Koga zadene krivda, bomo v prihodnje dosledno obelodanili, kar bo gospodu naučitelju Zieglerju (izg. Cigler) zelo, zelo neprijetno. Tudi bi ga opomnili, da se v slučaju odsotnosti enega ali vseh učiteljev otrokom prej naznani, da ne bodo zastoj hodili po 2 uri daleč. Ako veš danes, da imaš jutri opravke na učiteljski konferenci v Slov. Gradcu, pa tega prejšnji dan otrokom ne poveš, si malomaren v službi, ki ni pretežka, ako pa pušči nalašč otroke zastoj tako daleč v zimi hodili prazno učiteljsko mesto gledat. Toliko za danes, drugič se dotaknemo pikantnejših razmer, tako da vam pošteno operemo umazane irhaste srcaje in do dobrega zašijemo šoli neprimerno oblačilo. — Kmetje.

St. Rupert nad Laškim. V »Slov. Gospodarju« čitamo dopis iz St. Ruperta nad Laškim, kako se klerikalci pridno pripravljajo za bodoče volitve. Hoče pa tudi brbrati o pristaših SKS. Jaz vam pa rečem: Pomilovanja ste vredni, ker sami ne veste, da spite, da trdno spote, tako, da ne čutite deske pod seboj. V tem spanju si pomagajte spletati bič, s katerim boste sami tepeni. Pomilovanja vredni so pa tudi tisti gospodje okoli cerkve, ki hočejo govoriti nekaj o kukavici in zabavljanju. Rečem vam, samo pogledite

KRANJSKO.

Novo mesto. Dr. Žerjav v Novem mestu. Kakor je znano, je dospel dr. Žerjav, minister, 29. januarja v Novo mesto. Marsikakemu višjemu uradniku se je rodila pobožna želja, približati se g. ministru, da ga pogleda milostno in pomaga za stopinjo višje. Mnogo je bilo povabljenih tudi na banket, katerega je Žerjav priredil, a plačal kmet. Domnevam pa, da kmetov na banketu ni bilo, dasiravno se mu gospoda sedaj ob volitvah z najbolj hinavskim pogledom približuje. Kakor znano, stoji kmetijska šola na Grmu tik novega mesta, edina na bivšem Kranjskem in za kmeta veljavna. A g. ministru se ta zavod ne zdi važen, seveda ker je — kmetski in ga je bilo pretežno obiskati in se seznaniti z njegovimi razmerami! Težki tisočaki in stotisočaki se ponujajo tudi kmetskim fantom za agitacijo in milijone stanejo banketi, a za resnično kmetsko ustanovo ni pare. Kje ste, g. minister, da pogledate tudi nas in nam omogočite dobiti primerne izobrazbe, ker pripoznamo mi kmetski sinovi samo, da jo potrebujemo. Omogočite potrebni uspeh tako važnega zavoda. E, pa za kmeta ni nič. — Kakor se čuje večkrat, se je celo bati, da skoraj zmanjka kredita za prižganko, ter se je bati, da bo treba učencem zapustiti zavod pred koncem tečaja. Gotovo je tudi g. minister Žerjav prepričan: čim gladnejši in nezavednejši bo kmet, tem lažje ga bomo izkoriščali.

Škocijan pri Mekronogu. Tudi pri nas so mnogi pristaši SLS spregledali ter začeli obračati hrbet g. Korošču. Pa zakaj? Pravijo, da zato, ker je on, s svojimi tovariši poslanci pripomogel v Beogradu, da so nam ubogim triponom petkrat znižali davke; pardon, sem se zmotil, zvišali, in še veliko drugih dobrot izposlovali, katere vsi težko občutimo na svojih ramah. Zatorej, dragi tovariši, če hočemo, da ne poginemo pod težo bremen, je zadnji čas, da 8. februarja obračunamo z gnilo, nedelavno SLS ter si na dan volitev izberemo za bodoče poslance može iz kmečkih vrst in ti so edine v samostojni kmečki stranki; ker če ne bodo kmečki poslanci delali za kmeta, gotovo vsak dobro ve, da g. doktorji, bankirji ter mestni milijonarji ne bodo. — In take gospode imajo vse ostale stranke za kandidate. Torej še enkrat vam ključem, dragi tovariši, 8. februarja vsi na volišče ter vsak svojo kroglico na Kranjskem v 3., na Stajerskem, Koroškem in v Prekmurju v 6. skrinjico, če hočemo, da bo naša ter naših otrok bodočnost boljša kot je bila preteklost. — Dolenjski trpin.

Škocijan. Če vam g. župnik iz Škocijana ter g. kaplan iz Smarjete na Dolenjskem ni znana 8. božja zapo-

ved: Ne pričaj po krivem zoper svojega bližnjega! je pač žalostno. Vaju pozivljam potom »Kmetijskega lista«, da prekličeta lažnjive besede, katere sta govorila; da sem namreč jaz govoril na sestanku SKS, 11. januarja v Zborih pri tov. Kolencu, da imamo tudi v Škocijanu tri sleparje, in da je bila ta beseda naperjena na vas g. župnik, ter na oba gg. kaplana v Škocijanu. To je podla laž, za kar imam priče na razpologo. Take laži jaz od duhovnih pastirjev ne bi pričakoval. — Torej ako ne poravnata krivice, vaju bom smatral za podla lažnjivca. F. Mencin, Staravas pri Škocijanu.

Zg. Šiška. Krajevna organizacija Samost. kmetij. stranke v Zg. Šiški, je sklicala svoj redni občni zbor v Dravljah, 18. I. 1925, pri tov. Alojziju Kunovarju. Dnevni red je bil: 1. Izvolitev krajevnega odbora, in 2. razgovor o volitvah. V odbor krajevnice organizacije so bili izvoljeni: Valentin Babnik, predsednik, Zg. Šiška, Ivan Brecljnik, tajnik, Dravljje; Anton Jančič, blaginik, Dravljje; Ivan Perko, posestnik, Zg. Šiška; Franc Čarman, posestnik, Dravljje; Franc Strukelj, posestnik, Koseze; Josip Černe, posestnik, Zg. Šiška. Drugo točko dnevnega reda — razgovor o volitvah — je precej obširno razložil tov. Černe. V debati o volitvah so se oglašili še drugi tovariši. Vršil se je občni zbor jako mirno, kljub temu, da je na zborovanju bilo tudi več ljudi, ki doslej niso bili naši somišljeniki. Iz tega je razvidno, da niso več naklonjeni svojim nestanovskim strankam in upati je, da se nam že pri teh volitvah marsikateri priklopi — vsi pa gotovo prej ali slej.

Dev. Mar. v Polju. Čudo se godi v naši občini. Kukovca že sedaj poje zlasti po klerikalnih notah. Najprvo uradna komisija, potem še eno toplo besedo za klerikalce, ker se že vsak pošten človek te stranke sramuje, ki je toliko zla napravila za kmetski stan. Kadar imajo ti črni tiči svoje sestanke, jih mora seveda orožništvo stražiti, da jih razjarjena množica ne nažene. Tudi tajnik ima svoje čudne manire. Mašino pod pazduho, pa hajd na komisije, to se pravi agitirat za klerikalce. Najsi dobro zapomni, da bo klerikalna vlada tudi pri nas le malo časa vladala in potem za koga bo agitiral?

Iz Semlja. Pretečeni terek je prišel k nam že precej trlo klerikalno barko reševat sam dr. Korošec. Klerikalci so zlobnall ljudi z otroci vred v dvorano orlovskega doma. Največ je bilo radovednežev željnih videti prvaka tigrov. Dr. Korošec se je hvallil, kako da bodo vsepovsod njegovo stranko volili. — Koncem konca pa se je oglašil pošten kmet Ant. Stariha p. d. Lukec iz Osojnika in tu je rekel:

»Mi smo vas zmiraj volili in še bi vas, pa davki so vedno večji. Če se grem kam pritoževati, pravijo, to je zakon, to je postava, po kateri se mi ravnamo. Zadnjič ko sem se šel pritožiti zaradi dohodnine, mi je uradnik potrkal po rami in rekel: »Očka, mi se ravnamo po postavi in če se vam krivica godi, ste si sami krivi, ki volite poslance, da to postavo vzdržujejo.« Tem besedam je začela cela dvorana ploskati in moč je žel več priznanja kot govornik Korošec. Tako si je upal nastopiti moč, ki je bil vedno SLS, toda zna s svojo glavo misliti in resnica tudi javno povedati. Upati je, da bodo tudi drugi še tako zakrknjeni, to resnico uvideli!

Dobrepolje. Dva naša radikalno-demokratska gg. Steh in Kajfež, sta tudi poskusila, če bi se dobilo kaj kugele za njihovo skrinjico. Pozvala sta zato visokoučenega gospoda dr. Sajovica, večnega, pa dosedaj še neizvoljenega kandidata iz Kočevja ter napravila zaupen sestanek vseh radikalov in demokratov. Prišli so res vsi, (to sta gg. Kajfež in Steh), razun tega pa so se udeležili tega sestanka pristaši SKS in klerikalci. Ko je hotel gospod ravno razlagati, kako dobro te, da bodo dobili demokrati in radikali, če bodo izvoljeni, so se oglašili od vseh poslušalcev kliči, da nam g. dr. Sajovic, ki je tu dobro poznan še iz časa, ko je bil pri reviziji, komandiral ne bo. G. doktor niso mogli potem pregovoriti nobene besede več in so se prepričali, da v Dobrepoljah za take kaline ni obstanka. Može, fantje, vaše kroglice v 3. skrinjico, v kateri edini je rešitev kmetskega stanu. Upamo, da bodeta tako storila tudi gg. Steh in Kajfež.

Ivanje selo. V nedeljo 25. I. so imeli klerikalci zaupni sestanek v gostilni Modica za pristaše iz Rakega in Unca, ker pri nas jih je prav malo. Govor je bil od naše Kmetijske stranke, dr. Natlačen je rekel, da je mlada. Višje seči po njej si ni upal, ker je bil med samimi našimi možmi. Samo Janezku se je dobro zdelo, kar so gospod doktor povedali. Povabljeni so bili tudi naši tovariši, toda niso nam dali besede. In vendar so naši rekli: V prvo in drugo skrinjico tigo, tretja mora pa bit polna kroglic. Shodi in zaupni sestanki se delajo podnevi, ne pa ob 7. zvečer. Ker si ne upate po dnevi nas obiskat, mislimo, da ne pridete več k nam. Ste tudi imeli preveliko število svojih, namreč šest možičkov, zato ste hitro končali in šli s svojo bando nazaj, odkoder ste prišli. »Pa še po 8. februarju pridite gospod!« smo zaklicali za njimi. Pozdrav. — Kmečki sin.

Iz Črnega grabna. Slavno uredništvo! Molim te lepo, ako hočeš v našem listu priobčiti tele vrstice: Mraz

in groza sta me pretresla, ko sem bral v nekem listu, da se je dovolilo roparju in morilcu Čarugi, da sme prositi za milost. Ali hoče vlada vstreti postenemu delavcu in davkoplačevalcu, da še nadalje redi na svoje stroške ta krvoločni strah in zver v človeški podobi po ječah? Kakor je slišati, dovoljuje to na zahtevo malomnega ženstva. Privoščil bi pač taki šavri, da bi prišla par mesecev v ožji stik s zverjo. Gotovo bi morala priti do prepričanja, da je to nepopoljšljivo bitje, ki ni vredno, da živi. Ali tisti ljudje, ki jih je pomoril, niso bili vredni življenja? Ali je več vredna ta zver, ki je bila strah in groza vsem postenim davkoplačevalcem? Moje mnenje je, da kdor drugemu ne pusti živeti, tudi sam ni vreden da živi! Kdor nasprotno misli, tudi sam ni dosti vreden. Ni čuda, da se danes po časopisih bere o tolikih zločinih in umorih, ko se taka hudodelstva tako rahlo sodijo. Ta uboga kmetska para, ki pošteno dela od zore do mraka, pa se za vsako malenkost strogo obsodi in kaznuje. Da je to sam kriv, sem prepričan, ker nikdar ne misli, da je njegov stan tisti, ki je neobhodno potreben za obstoj države. Kdo prideluje kruh za vse stanovne kot kmet? Zato ga pa zovejo mestni ljudje za neumnega kmeta. Duhovščina mu priporoča samo svoje liste »Domoljub« »Slovenca« itd., zabranjuje mu pa brati kaj koristnega ter mu laže, da je drugo vse brezversko in pogubno in ti ubogi tovariši pomislili, da je naš stan najbolj koristen na svetu, da brez njega nikdo in tudi nobena vlada ne bi obstala, bi bilo pa boljše za nje in tudi za one, ki žive od njega. Ako bi se ta uboga para zavedala, kaj ima storiti na volini dan, lahko bi si izboljšala svoje stanje s tem, da spusti svojo kroglico v četrto skrinjico na Stajerskem in v tretjo skrinjico na Kranjskem, ki ima na kandidadni listi samo naše tovariše. Pomisli samo, dragi tovariši, da je živa istina, da so le na tej skrinjici pravi naši kmetijski prijatelji, ne pa tisti, ki ti jih usiljuje druga stranka. To je vendar tako jasno, da ne potrebuje nikakega pomisleka. Povejte samo, kaj neresničnosti Vam je na shodih govoril naš vrli nosilec liste tov. Ivan Pucelj? Ali more kdo trditi, da bi se kdo lepše potegoval za naš stan, kot on in njegovi tovariši? Prepričani bodite, ako nas 80 odstotkov, kolikor nas je, voli složno, se nam sigurno izboljša naše stališče. Drugače bodemo izgubljeni, kakor preje. To vam na srce poklada Vaš stanovski tovariš iz Črnega grabna.

Iz Kamne gorice. G. urednik! Jaz, ki to poročam, sem čital več listov, a sem se prepričal, da imate pri vas še najbolj blago in usmiljeno srce za revne in zatirane, in sem se vsled tega tudi namenil, Vam potožiti svoje gorje. Kakor ste gotovo že čitali, je naša vasica mala in revna: A da bi naši deči zamogli dati vsaj malo več izobrazbe, smo pred 15 leti s težkimi denarnimi žrtvami zidali novo dvorazredno šolo. (Do takrat smo imeli samo enorazrednico z zelo slabim šolskim poslopljem). A kaj nam pomaga vse to, ako se pa šolski pouk ne vrši tako, kot bi se moral. Na drugih šolah, kjer so dvorazrednice ali kaj več, se pouk vrši tako, da se eden oddelek poučuje dopoldne in drugi popoldne. Vsled tega se učna snov tudi bolj natančno predela in mladina več nauči. A pri nas je pa šolski pouk samo dopoldan, popoldne pa so otroci šole prosti. In to najbrže radi tega, ker naše učne moči v prostem času opravljajo še druge bolj imenitne posle kakor je šola. G. nadučitelj je namreč v prostem času zaposlen pri klerikalnem konsumnem društvu kot komij in obenem opravlja tudi službo poštarja za prenašanje klerikalnih denč po Kamni gorici. In skupno z gospodično učiteljico pa opravljata v prid radovljiške Žerjavove gospode službo detektiva in policaja proti ljudem, kateri se ne brigajo za politiko in njeno strankarstvo; ampak delajo le za blagor in dobrobit svojega bližnjega. — Kamnogoričan.



Gospodje Korošec, Žerjav, Pašič, Pivko, Prepeluh: »Ljubi kmet, voli nas zopet! Nihče Te ne more tako zastopati, kakor mi!«

Kmet: »Tako že ne, pač pa boljše. Dolgo sem Vas ubogal, a je vedno slabše. — Zato bom volil sedaj svojo stanovsko Kmetijsko stranko! Dolgo sem tekkel za Vami, sedaj bom začel pa sam gospodariti!«

Laž in nasilje

sta edini sredstvi, ki sta še ostali klerikalcem in demokratam profi nam. Toda tudi s temi gnusnimi sredstvi nas ne bodo zaslužjili.

Iz Velikih Poljan. Dasi ima naša mala občina ognjevitve in neustrašne borbe za našo staro pravdo, a navzlic temu se skoraj malo ali celo nič ne sliši od nas. In res zadnje čase smo precej mirni. Tudi župnik, sam bolj mirne narave, je bil vsaj do sedaj miren. Shoda nismo imeli nobenega, niti naše niti druge stranke. In tako se je približeval čas volitev. In lej ga spaka! Kar naenkrat je preplaval naš sicer miren župnik vso občino s klerikalnimi letaki. Kakor sodni slugi so nosili mežnarji takozvani Bubarji od hiše do hiše listke s klerikalnimi frazami. Niso prezrli niti naših trdnih volitev. Toda naši volilci so mu listke vrnil s pripombo, da isti niso prišli na pravo mesto. Župnik naj jih porabi za stranišče in da naj jih pošilja samo tistim, ki mu v dvajsetem stoletju odpravljajo tlako, med tem ko on lenobo pase! Naj jih pošilja vsem, ki se jim pred ženami hlače tresejo in tudi tistim, ki se verjamejo v copernice in ki so vedno pripravljene polniti nikdar sito farovski bisago. Ali mi vsi drugi gremo za zmago kmetijske misli in nas ne omajejo klerikalne fraze in laži. — Ko je dobil župnik vrnjene volilne letake s pripombo, kam da naj jih dene, jih je brž pobasal, pripombno pismo pa je javno obesil tik pred cerkvijo na vidno mesto, kjer se čitajo vsi javni razglasili. Klerikalci so potem to pismo čitali in rekli: Ja naši samostojneži so pa res brihtni; naš gaspud so s temi listki pregloboko podrezali v seršenovo gnezdo, zato so pa slišali take, da jim je kar sapo zaprlo. Tako je končno stvar uravnana, katera nam je prinesla precej smeha in zabave.

Smihel - Stopiče. Z ozirom na klobasarije v »Slovenec« št. 24. glede razpusta enašega občinskega odbora sledeče: Takoj pri prvi seji je pokazal ekščupan, da ne razume, kaj se pravi gospodariti v prid občine. Pri volitvi pregledovalcev računov se je krčevito branil, da ne bi prišel zraven kak član opozicije, da ne bi mogel delati z občinskim premoženjem, kakor svinja z mehom. Takrat se je takoj zdelo opoziciji, da ni vse v redu, ker v nasprotnem slučaju bi se ne branil kontrole. Ker pa 11 odbornikov opozicije ni bilo izvoljenih zato, da bi ostalim kimali v škodo občine, ampak da zastopajo svoje volilce, ki plačajo več obč. doklad, kakor večina, je začela opozicija pazneje zasledovati delovanje župana in se je takoj nabralo nepravilnosti toliko, da se je čutila dolžno vse storiti, da se to ustavi. Bila je prisiljena predložiti g. velikemu županu dobesedno tole spomenico. »Podpisani odborniki občine Smihel - Stopiče predlagajo zaradi delovanja in gospodarstva sedanjega župana g. Alojzija Vovka sledečo spomenico, ker se isti na večkratne in ponovne ugovore s strani manjšine, pa tudi s strani drugih obč. odbornikov ne ozira, ampak dela po svoje. V dokaz tega navajamo sledeča dejstva: 1. Kot župan je izdal stavbeno dovoljenje Vinkotu Bonu, posestniku v Gotni vasi, za zgradbo gostilniških prostorov, dasi v to ni bil pristojen; vrh tega pa je istočasno dovolil v tem zadnjem stavbenem dovoljenju, da se je stavba postavila daleč na obč. pot, dasi bi po zakonu moral stavbo od občinske poti odmakniti. Pri stavbenem ogledu je nastopal g. župan, kot stavbena oblast, kot zastopnik vaških interesov in kot zastopnik stavitelja g. Vinkota Bona. To stavbeno dovoljenje je bilo itak kasneje razveljavljeno. 2. Svojemu političnemu somišljeniku Francu Šetina, posestniku v Gotni vasi, je izročil v oskrbo občinsko ubogo Nežo Smrekarjevo. Zato, da je spala v listju v šupi in dobivala navadno kmetiško hrano, tako nezadostno, da je morala prositi po vasi, mu je obljubil dnevno po 80 K, medtem, ko dobivajo drugi občinski ubogi po 80 K za cel mesec. Zato pa je prišel g. župan na listo SLS. Ko je občinski odbor proti temu njegovemu ukrepu ugovarjal, je Franc Šetina Nežo Smrekarjevo zopet izročil občini v oskrbo, a za svoje oskrbovalne stroške zahteval od občine 20.000 dinarjev. 3. Radi poprave mostu na Grabnu je obč. odbor sklenil, da se na občinske stroške da popraviti škarpina in če potreba, da se ista dvigne za 50 cm. To popravilo bi stalo približno 5000 Din. Toda g. župan je dal radi vasi Krka, ki šteje okoli 6 števil, proti sklepu občinskega odbora most popolnoma podreti in istega popolnoma na novo sezidati, kar bo stalo okoli 40.000 dinarjev. 4. Kadar je treba plačati razne terjatve, tarna za denar. Medtem pa posojuje občinski denar brez vsakega dovoljenja pod rok. 5. Ker šteje sedanji občinski odbor z županom 33 odbornikov, je seja sklepčna, če je navzočih vsaj 22 odbornikov. G. župan pa si zna drugače pomagati za sklepčnost. Nedavno je bilo pri seji

navzočih samo 21 odbornikov. Da je postala seja sklepčna, je g. župan poklical Józeta Vovka iz Kandije, ki spada v občino Novo mesto. Tako je postala seja sklepčna. 6. Pri volitvi pregledovalcev računov se je krčevito branil, da ne bi bil izvoljen za pregledovalca kdo od nasprotne stranke. Izbral si je razen župnika g. Žitnika iz Stopič, samo take, ki pri računih ne razumejo čisto ničesar. Zakaj je to hotel, je na dlani. 7. V občinski seji meseca julija je predlagal, da se proglasi po gozdu Ivana Jelena, veleposelnika na Grabnu pare št. 221/1 in 221/2 kat. obč. Ragovo, tekoča čisto zasebna pot za javno pot. Dasi se je občinski odbor proti temu izrekel iz razlogov, da naj o tem sklepa sodišče, pred katerim je tekla že pravda Ivana Jelena proti Antonu Zeljkotu, je vendar g. župan tozadevni sklep razglasil in nabil na obč. deski. Vsled pritožbe Ivana Jelena je poslala gradbena direkcija v Ljubljani posebno komisijo na lice mesta, ki je ugotovila, da za proglasitev javne poti ni nobenega razloga. Tozadevne stroške bo pa trpela občina. Radi tega prosimo podpisani odborniki, da blagovolijo g. veliki župan nemudoma odrediti uradno revizijo, da se nedostaki odpravijo in občina obvaruje škode. »Nato je dal g. veliki župan srezkemu poglavarstvu nalog, da zadevo preišče in ker se je vse uradno dognalo kot resnično, je veliki župan sklenil občinski odbor razpustiti. To je torej tista zahrbitna denunciacija, proti »vrlemu možu in županu SLS« na kar je sledilo, kar je moralo priti. On to imenuje nasilje, nasilje pa ni bilo, ko je on organiziral napad na prejšnjega župana g. Zurca, zbornal skupaj okoli 200 ljudi in sebe postavil za gerenta. Najlepše pa je, da nam očita, ker smo se zatekli k velikemu županu, medtem ko je on sam lažil za kandidatom g. Županičem in ga prosil za pomoč, obljubil, da bo postal radikal, samo naj ga puste na županjskem stoleu in agitaril kot namestnik kandidata SLS za narodni blok. Še v četrtek 29. januarja, ko je že imel dekret v rokah, da ima izročiti obč. posele g. gerentu, je v upanju na usmilenje razobesil zastavo na obč. uradu v čast dr. Žerjavu in g. velikemu županu. Ker je pa sprevidel, da mu nič ne pomaga, jo je opoldne neazaj skrtil. Če ne bo ekščupan miren, pričobimo še roman, ki se je vršil za Sv. Rokom, kar mu gotovo ne bo v čast. Volilci pa, ki vedo, da so se pod županovanjem tega »vzor moža« občinske doklade desetkratno povišale, da je hotel občino zadolžiti za najmanj dva milijona z nakupom njeve za občinsko hišo in sejnišče, tako da ne bi občina nikoli se znebila dolga, ne bodo več takega moža volili, ne samo 8. februarja, ko je posilil namestnik kandidata, ampak tudi pri prihodnjih občinskih volitvah. Naša skrinjica 8. februarja je tretja.

Črnomelj. Dne 11. t. m., v nedeljo po maši je imel v Suboru shod g. Prepeluh. Čudno se mi je videlo, ko se je revalni republikanec pripeljal z razkošnim avtomobilom. Prvi govornik je čveknil nekaj o militarizmu, o davkih, kar mi že vsi znamo. Pozabil pa ni ponavljati naj ne pozabimo, da je njegova skrinjica četrta. Za njim je zelo slabo govoril Prepeluh. Navzočega je bilo precej ljudstva, posebno sosednjih Žumberčanov, ki volijo na Hrvatskem. Za Prepeluhom je govoril nek mož iz občine Radahoviči, nezenačajnež, pohajkovelec, star 25 let in ima zelo pisano preteklost. Ostala Prepeluhova družba ni bila boljša. K besedi se je oglasil tudi naš tov. Stubler. Najprej je potipal voditelja ter mu naštel vse stranke katerih pristaše je že bil. Ko je Prepeluh zatrjeval, da je sin delavca, ga je Stubler vprašal, če mu je pisateljstvo zgradilo vilo v Ljubljani. Tudi je Stubler vprašal Prepeluha, če pozna kameleona? Seveda je Prepeluh prišel v zelo mučen vroč položaj, posebno še, ko ga Stubler vpraša, kdo daje denar, da lahko per avto agitira, ko še celo bogati klerikalci stikajo po shodih peši. Nato je Stubler ožigosal še Prepeluhovo družbo. Sledil je silen smeh in klic »živijo Nacek in Pucelj«, posebno še, ko je Stubler rekel: »G. Prepeluh, vidim po Vašem omizju, da ste stranka nedelavnega ljudstva, ter Vam častitam na tej tovarišiji, saj gliha vkup štrih! Ko bi morala SKS take pristaše imeti v svoji sredini, pa še kot agitatorje,

izstopim takoj iz stranke. Sledilo je ploskanje od vseh strani in g. Prepeluhu ni ostalo drugega, kakor hitro v avto in ajde iz Suhora, — »pak je bila republika gotova! — Mislili smo, sedaj bode enkrat mir, ali vrag nikdar ne spava. Takoj drugi dan se pojavi nova družba. A glej, kdo je to? Sam g. dr. Miklavž Županič, v spremstvu agitatorjev. Kot gostilničar jih je tov. Stubler prijazen pozdravil, prinesel zahtevano vino, a že so ga začeli obdelovati z naprednim blokom. Kratko pa jedrato je tov. Stubler Županiču razložil svoje mišljenje: Ker je Županič le še vzdihoval, toda zaman in koncem konca je priznal, da ima Stubler značajnost in da mu to imponira!

Iz Strug. Kdor hoče izvedeti posebne metode, kakoršnih se klerikalci poslužujejo proti našim kandidatom, naj pride v Struge k maši. — Župnik Orehek se je na Svečnico spozabil tako daleč, da je s prižnice govoril nestinost, ko je dejal, da kandidat SKS tov. Glibe najbrže ne bo volil lastne stranke. Res, vera je v nevarnosti, ako začnejo duhovniki že s prižnice lagati! Tov. Glibe je volilec v Strugah takoj razposlal pismo, v katerem Orehkovu trditve označuje kot nesresnično.

Bučka. Tudi pri nas moledujejo razni plačani agitatorji, naj damo kroglice raznim protikmečkim strankam. Povemo pa jim, da je ves njihov trud zaman, ker smo zavedni pristaši kmečke misli. Žerjav bo dobil par glasov, Prepeluh s svojo pošvednaro republiko tudi kvečkemu par, najmočnejša pa bo SKS! S tem bo Bučka zopet pokazala, da se ne da farbati s praznimi obljubami, še manj pa prodati kakšni sflarirani gospodi, ki agitira z avtonomijami, republikami, nacionalizmom in drugimi frazami. 8. februarja bomo vsi pokazali, da je naša rešitev samo v tretji skrinjici!

Ježica. Dopisniku z Ježice, ki v »Jutru« tako hvali »šepav« govor na »polomljenem Zebalovem shodu« povem, naj si svoj dopis vtakne za svoj klobuk, ker je od prve črke do zadnje pike laž, ki je more napisati le podel obrekovalca in lažnjivec. Istina je g. nacionalist, da je bil Pucelj shod lepo obiskan, potekel je povsem mirno ter da g. Zebal ni skvaril veličastnega vtisa Puceljevega govora, ampak istega le še povečal. Kes je, da so domači volilci bolj strpni, kakor pa pretepaška banda, ki se ji menda pravi »Orjuna«, katero ste pripeljali na Posavje zato, da bi naše volilce z nasiljem pripravili do tega, da bi izvajanjem g. Zebala odobrvali in mu ploskali. Se pa »saprarnensko« motite. Gg. Bukovca in Marinkota pa poznamo kot moža poštenjaka ter sta in ostaneta med Posavci vedno spoštovana. »Predpustni špas« ste pa aranzirali na Ježici vi g. Kregar s tem, da ste tukaj oficijelno pokopali SLS, ob navzočnosti 50 orjunašev, orožnikov z g. Zebalom na čelu, kateremu je ministriral g. Kregar sam. Ježica se bo odrezala 8. februarja tako, da bodo vrgli volilce svoje kroglice v KSK skrinjico, v Žerjavovo bodo pa pokazali le figo. Kahla za Žerjava je pripravljena. Vam g. dopisnik »Jutra« pa povem, da se vam smeje cela Ježica in se z vas norčuje. — Kmet.

Selea nad Skotjo Loko. Pri nas se je vršil v nedeljo dne 1. t. m. lepo uspel shod naše stranke. Navzoči nasprotniki po poldrugournem govoru našega poročevalca niso vedeli drugega povedati, ko se jim je ponudilo besedo, kakor to, da je vse resnica, kar je govornik povedal. Se lepši shod naše stranke pa smo imeli na svečnico dne 2. t. m. Sklicali so nam ga demokratije po svojih lepakih. Toda ker sta njihova g. govornika — ljubljanska »kmeta« ravnatelj Jug in Jelenc zvedela, da je naš govornik že na nedeljskem shodu temeljito ovrgel vse laži, ki jih trosita okrog ta dva gospoda in poleg tega do golega razkrinkal to bankarsko gospodo, zato sta se gospoda Jug in Jelenc ustrašila in raje ostala doma. — Da stroški za plakatiranje niso bili proč vrženi (g. Ribnikarju že tako tanka prede), je povzel besedo vaš somišljenik in razvil se je lep shod naše stranke. Selčani se še za prihodnje pripravljamo Aloma Company, oziroma njenemu šefu g. Doletu Ribnikarju, da nam tudi v bodoče brezplačno sidicuje shode.

St. Jernej. Na svečnico je bil sklican javen shod SKS. Naš brihtni kaplanček jo je brž pogruntal. Mobiliziral je znamenite pevce že 14 dni prej in vsak dan vezbal za nastop na našem shodu. Med mašo jim je dal cel škaif vina, da so si štíme namazali. Pevci so odpeli 5 stikelcev tako imenitno, da so se vsi klerikalci sramovali. Kaplan je ves razjuten prišel iz spovednice, zgubil med potjo kapo in začel zmerjati pijane fantaline, zakaj ga tako lomijo. Fantje so mu odgovorili, da je za tisto vino še to pretajn. Ljudje so se iz sra nasmejali, ko so med petjem pripeljali izmučenim pevcem in gologlavemu kaplanu avtonomijo na lojterskem vozu, da bi se pokrepčali. Ko se je ljudem zdelo dovolj špasa, so nagnali kaplančka nazaj v spovednico in med potjo je zgubil revček še glavo. Naš shod se je pa mirno vršil in končal pred Rečelnovo gostilno. 8. februarja bo klerikalna škatla prazna kot mačkov žakelj. Vsi trezni kmetje, obrtniki in delavci bodo vrgli kroglice v 3. skrinjico.

Mokronog. Gospodarska zadruga v Mokronogu je sklicala za nedeljo popoldne izvanredni občni zbor, pri katerem se je razpravljalo o ustanovitvi mlekarške zadruge za mokronoško okolico. Krasno in temeljito je predaval o živinoreji, mlekarstvu, sirarstvu in zadrugništvu špecialist za mlekarstvo g. Pevc. Zborovanje sta posetila tudi gosp. šef za kmetijstvo Ivan Sancin in strokovni učitelj grmske šole Franjo Malasek. Položil se je temelj za ustanovitev mlekarške zadruge, kateri želimo najboljši uspeh.

Iz Metlike. Kandidat ubogi dr. Županič hodi po Beli Krajini in nosi s seboj polno vrečo najlepših obljub. Kar potrebujejo v kakšni vasi, to g. Županič obljubi in če bo za poslanca izvoljen, se bo cedilo po Beli Krajini mleko in med. Hvala bogu, da so Beli Kranjci toliko pametni, da ne gredo na lim vsakemu, ki si zaželi ministrskega stolčka. Proti Metličanom si je pa dovolil g. Županič naravnost kruto razzaljenje ter jih mora imeti za strašno neumne. Za Metliko je izdal gospodek letake, v katerih pripoveduje, da je vsak meščan, ki ne voli njega, proti mestnemu gospodarstvu in proti vodovodu. Gorje nam g. Županič, ako bi čakali na vaš vodovod in vaše gospodarstvo v občini. — Nikdar se niste za nas brigali in se tudi v bodoče ne bodede.

Brusnice. K nam so se že dvakrat prišli ponujat radikalni demokratiji pod vodstvom dr. Rapeta in propadlega kandidata Županiča, pa smo se jih vselej znebili še predno so se vsedli. Gospodje, predno se nam pridete drugič ponujat, ne jemljite seboj za kažipota novomeškega policaja, ki ni imel nikoli nujnejšega posla, kakor na trgu sekirati naše kmetijske ženske. Na svečnico se je pa vršil lepo uspel naš shod. Navzoči naši, kakor tudi nasprotniki so navdušeno pritrjevali besedam govornika. Dne 8. februarja bomo vrgli svoje kroglice vsi v tretjo skrinjico.

Iz Zg. Šiške. Agro-Merkur mlajši ali Žerjavov podrepnik iz Zg. Šiške je strelal svojo jezico radi levitov, ki so mu jih brali na nedeljskem shodu naši somišljeniki, v torokovem »Jutru«. Kmeta Černota, ki ga dopisnik »Jutra« prav dobro pozna in ve, da ni bil nikoli klerikalci in da se svoj živ dan ni pečal z drugim, kakor s kmetijstvom, naziva nekim »kmetom« Černetom. Res, šele s to svojo smešno zlobno je dopisun pokazal kako mu je hudo, da šišenski kmetje nočejo in nočejo delati tlako radi goljufivih manipulacij sodnijsko obsojenemu nekdanjemu ravnatelju faliranega Agro-Merkurja, ki se piše Gregor Žerjav, je bil enkrat advokat, pa mu je sodišče radi omenjenih manipulacij odvzelo advokatsko pravico in se sedaj ponuja kot kandidat razbite »napredne« fronte. Gospod Žerjav in njegovi podrepniki, **zapomnite si**, da šišenski kmetje nikoli več ne bomo dirjali za vami, pa če še tako lažete.

Čatež. V nedeljo, dne 1. februarja se je prikazal dični zastopnik dolenskih kmetov prof. Sušnik, ki nas tako ljubi, da je začel najbolj udrihati po naši stanovski SKS. Nato se oglasi naš pristaša ter ga vpraša, kako se drzne med nas kmete kot naš kmetijski zastopnik priti nas v obraz sramotiti.

To naj bo dokaz njegove ljubezni do kmetijskega ljudstva. In ko je g. profesor med drugim rekel: nas je bilo premalo, da bi se dalo pri vladi kaj doseči, mu je naš pristaša zabrusil: saj ste imeli celo Slovenijo v rokah in niste mogli nič narediti! Čemu imamo torej volitve? Nato pa je šinila profesorju tako kri v možgane, da ni utegnil brzdati svojih živec in je rekel našemu pristaši: osel! — Tukaj se vidi, da je g. profesor v naglici izbruhnil, kaj v resnici o nas misli. Mi, dolenski kmetijski tovariši pa vsi 8. februarja na volišče, da s kroglico pokazemo, kdo je ljubljanskega profesorja osel.

Mokronog. Krasno uspelo predavanje pri društvu kmečkih fantov in deklet v Mokronogu. Na svečnico je sklicalo gori omenjeno društvo izredni občni zbor, pri katerem so se obravnavale društvene zadeve in predavanja o kmetijstvu. Do osemdeset odraslih, za napredek navdušenih krasnih fantov in deklet se je udeležilo gornjega zborovanja, pri katerem sta predavala predsednik kmetijske družbe Ivo Sancin in strokovni učitelj iz grmske kmetijske šole Fr. Malasek. Pazio so sledili zborovalci nad dve uri trajajočim predavanjem iz živinoreje, mlekarstva in poljedelstva ter o važnosti hlevskega in umetnega gnoja. Posebno se je obdelalo poglavje o organizaciji društvu kmečkih fantov in deklet. Odločni in energični predsednik je z zahvalo predavateljem zaključil zborovanje z vzklikom na svidenje pri bodočih predavanjih za kulturni in gospodarski napredek našega podeželskega ljudstva ter za osamosvojitve naše kmetijske mladine.

Vrhniko. V nedeljo, 1. t. m., je imel pri nas shod tudi minister Žerjav. Ze teden prej pa so o tem zvedeli naši klerikalci. Zato so se tik pred shodom zbrali naši Orli v svojem gnezdu ter korporativno prikroakali na shod. Žerjav je pa tudi pripeljal s seboj svojo orjunaško gardo. In glej, par auf biksov in crlič in orjunaški so si bili prav pošteno v laseh. Morali so napraviti mir orožniki. Tako se tepejo in lasajo protikmečke stranke na račun ubogega kmeta. V petek, ob 6. uri zvečer se bo vršil shod naše SKS. Vsi pravi kmetje naj pridejo na shod, da bodo slišali, kako stvari stoje v resnici. Potem se pa bomo odločili, da volimo samo svoje kmetijske poslance, ne pa orjunaških in tudi ne orlovskih pretepačev.

Iz Stične na Dolenjskem. Na svečnico dne 2. t. m. se je vršil v gostilniških prostorih g. Rojca v Ivančini gorici zares krasen shod SKS. Udeležba je bila nepričakovano obilna. Po pretežni večini, nad 90%, so tvorili shod zvesti pristaši SKS. Bilo je tudi nekaj nasprotnikov, ki pa jasnim in točnim izvajanjem tov. Pucelja niso mogli niti najmanj ugovarjati. Tov. Pucelj nam je v jasnih besedah obrazložil strankin program ter marsikaj drugega zanimivega. Govor se je vršil med popolnim mirom in pri pozornem poslušanju, kakor tega ni nikjer na agitacijskih shodih videti. To je bil shod, vreden imena: prava ljudska manifestacija! Po končanem govoru tovariša Pucelja se je k besedi oglasil neki socialist iz Ljubljane, ki se je v naši okolici sploh posluževal nečedne metode, da je na shodih, sklicanih od drugih strank, poskušal delati agitacijo za socialiste. Naša stranka mu je za njegov govor samo hvaležna, ker mož je menda na drugih shodih že uvidel, da se kmečko ljudstvo ne more ogrevati za njegove nauke. Zanimivo je, da se vse politične stranke na svojih shodih poslužujejo zlasti osebne dohodnine za svoje agitacijsko sredstvo. In vendar so bile te stranke, tako demokrati, kakor klerikalci na vladi, imeli tedaj priliko to omiliti, zakaj tega niso storili? Tov. Pucelj je temu res važnemu delu posvečal res posebno pozornost ter bo to storil tudi v bodoče. Drugi zelo pomemben predlog je bil: Kredit za naše poljedelce. Pri današnji denarni krizi kmet, ki bi rabil za kratek rok n. pr. 10.000 Din, tega posojila ne more dobiti, kajti na kmetih ni denarja, hranilnice oziroma posojilnice navadno nimajo. Ali naj gre naš kmet, ki že itak komaj rine svoje gospodarstvo, po denar v banko? Ni mogoče! Država nam mora pomagati na ta način, da dovoli denar za kmečke kredite po nizki obresni meri. Ta predlog je našel splošno odobravanje, kar pač znači, da se naš kmet nahaja v težkem finančnem položaju. Tudi za to je tov. Pucelj obljubil napeti vse svoje sile, pač pa je poudarjal, da se nekaj takega da doseči le z zakonom. Mi smo prepričani ter upamo, da ima tov. Pucelj res tudi najboljši namen za naše koristi vseskozi potruditi. Naša stvar pa je, da mu damo priliko

am moč to doseči, to pa naredimo s tem, da v nedeljo, dne 8. t. m., spustimo volilne kroglice v skrinjo svoje stanovske stranke, t. j. SKS, katere skrinjica je pri nas tretja. — Volilec samostojnej.

IZJAVA.

Podpisani Žitnik Matija, vas Stavberk, izjavljam, da me je Narodni blok dovolil brez moje vednosti za čuvarja skrinjice. Jaz tega mesta ne sprejemam, ker sem organiziran pristaš Samostojne Kmetijske Stranke.

Matija Žitnik,

Stavberk, p. Sempeter pri Novem mestu.

BOHINJSKI KOT.

Zamorec perejo! Na naše opazke o dičnem kandidatu za naš okraj, g. inž. Dušanu Serneca na programu SLS odgovorja prav klaverno najprej »novepečeni« Bohinjec v »Slovenec« od 21. t. m., v številki od 28. t. m., ki jo lahko imenujemo »Domoljubov«, da se drugi ali morda isti dopisunec obdrega ob načelnika naše krajevne organizacije, ki je k temu pranju perila prišel ravno tako kot Pilat v vero. Zato vam za danes odgovarjamo na kratko samo sledeče: V »Kmetijskem listu« navedenih podatkov o dobrih, za dobrobit Bohinja navdušenega gosp. Inž. Dušana Serneca do danes še niste ovrgli niti najmanje. Nasprotno pa naglašamo in danes ponavljamo: »Sedanji kandidat SLS v radovljiškem okraju inž. Dušan Sernece spada tudi v vrsto tistih, ki so vsled svoje socialne pozicije in vpliva na takrat merodajnih mestih pripomogli, — ali iz sebičnih ali nesebičnih razlogov, to je za nas postranska stvar — do tega, da ni prišla, kar edino bi bilo pravilno, električna centrala v Ukanci v upravo obeh bohinjskih občin. To je dejstvo, ki ga bomo podprli, ako treba, z navedbami iz listin, ki se nahajajo v rokah naše organizacije, oziroma posameznih njenih članov še vedno, četudi so akti kot taki vandrali ali v Beograd ali na Dunaj. Kako in kdaj je hotel popraviti gosp. Dušan svoj spoznani greh, je za nas vseeno. Za nas je merodajno samo to, da uvidevamo, danismo vsled »delovanja« gosp. inž. Dušana Serneca udarjeni samo mi, nego da bodo plačevali njegove grehe še naši potomci in da zaradi tega ne more biti v Bohinju volilea, ki se bi spozabil tako daleč, da bi glasoval 8. februarja 1925 za svojega škodljivca. — Krajevna organizacija SKS Boh. Gistrica.

Planšarski tečaj. Kmetijska družba za Slovenijo priredi v soboto (sv. Valentina dan), 14. februarja in v nedeljo 15. februarja v Bohinju dva »vodnevna planšarska tečaja, in sicer za občino Bistrico v ljudski šoli na Bistrici, za občino Srednja vas pa v Občinskem domu v Srednji vasi. Predavanja se vrše vsak dan od 8. do 12. ure dopoldne in od pol 2. do 5. ure popoldne. Točnost se važneje kot pri navadnem šolskem pouku. — V obeh tečajih predavajo sledeči gg.: Agrarni komisar dr. Spiller-Muys, planinski nadzornik Pressel, mlekarški inštruktor Pevec in okrajni ekonom Sustič. Kakor se nam poroča, je priglasih za vsakega od tečajev že do 70 udeležencev. Priglasi se še vedno sprejemajo. Podrobnosti se udeležencem sporoče pravočasno oficijelno, opozarjali bomo pa na to i mi, ker polagamo veliko gospodarsko važnost na take tečaje.

Mogoče vsaj en znak napredka? — Bohinj je molčal, včasih škripal z zobmi in vendale molčal. Uvrstili ste v Vaš list končno »Bohinjski kot«. Od takrat naprej je malo drugače. Začeli so se namreč oglašati »najbolj informirani« in »najbolj razširjeni« slovenski dnevniki, da odgovarjajo na naše skromne notice, seveda večkrat odgovarjajoče tudi svojemu emokavzarstvu. Pa to nič ne de! Dosegli smo pa le to, kar smo hoteli. Bohinj čita danes časopise raznih političnih strank, si pri tem ustvarja po lastni preudarnosti svoje mnenje, dočim je bil doslej vedno enostransko, oziroma pristransko poučen. Verige so pretrgane! V naših očeh znači to napredek. Zaničevani »Kmetijac« je pa le k temu pripomogel.

Po Bohinju strši zadnjih štirinajst dni semkaj! Ze nekaj časa prej je eden pri Sv. Duhu ustrelil volka in nas tako rešil te pasje nadloge, ampak zdaj je vse hujske. Kakor pripovedujejo tisti gospodje, ki pišejo v »Slovenca«, se je zdaj pojavil v Bohinju pa še Medved, Medved, ta grda mreina mreina! Tisto nedeljo po sv. Antonu da jo je kar naenkrat pritomastil na Nemški Rovt, ljudje so bežali in vrata zaiprali pred njim, nekaj da jih je šele v Radovljici prišlo do sapa; potlej je pa ta kosmatin kočovratil po celi Bukovski dolini gori do Sv. Duha in nazadnje še Nomen-

čanom ni prizanesel. Mi smo se ga tudi ustrašili in smo zadnjič razpisali mastno nagrado tistemu, kdor ga stakne, in glej ga šmenta, zdaj smo ga pa vendarle izsledili. Poročajo nam namreč, da je, kakor bi iz neba padel, bil kar naenkrat preteklo sredo zvečer v Srednji vasi, drugi večer pa celo na Koprivniku. V Srednji vasi so se ga tako prestrašili, da je bilo kar naenkrat skoraj 80 ljudi okoli njega, pa se vsled svoje preplašenosti na prvi migljaj niso mogli odločiti, ali naj ga ubijejo, ali živega uamejo. Še hujske je bilo pa na Koprivniku! Tam je pa kar cela vas skupaj letela. No, v obeh vaseh se je izkazalo kmalu, da cela reč ni tako nevarna, kakor so jo gospodje, ki pišejo v »Slovenca«, slikali in da ta nevarni Medved ni nobena štirinožna žival, ampak navaden in pošten gorenjski kmet, naš tovariš Ažman, ki je kandidat za naš okraj za te volitve in ki se ga gospodje, ki v »Slovenca« pišejo, menda ravno radi njegove kandidaturne tako preklicano boje, ker se zavedajo, da so ga s svojim vsiljenim kandidatom za naš kmetijski okraj inž. Sernecom tako strašno polomili. Da vam, gospodje, ki v »Slovenca« pišete, ne bo še zanaprej srce preveč utripalo, vam prav zaupno to-le povemo: Na obeh sestankih, ki bi jih vi po svoji stari navadi, ako bi bili pripravljeni z vaše strani, razkričali za sijajne volilne shode in ki so se jih udeležili tudi pristaši iz dosedanjih vaših vrst, smo se s tov. Ažmanom prav po domače, prav po naše pomenili in pri tem prišli do soglasnega prepričanja, da kmeta na deželi more zastopati v njegovo korist samo tisti, ki se sam s kmetijskim delom peča, nikdar pa ne tisti, ki je advokatov sin ali celo sam advokat. Zato smo tudi soglasno sklenili, da vržemo vsi do zadnjega, kar nas je bilo navzočih, svojo volilno kroglico v tretjo skrinjico, ki je naša kmetijska skrinjica. Objubili smo pa tudi, da bomo za to odločitev pridobili vse svoje znanke, ki jim je do gesla: »Kmet, pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal!« Tovariš Ažman-Medved! Tebi pa: Ostraši še drugod tako kot pri nas svoje in kmetijske osamosvojitve klevetnike! Naš si in mi smo tvoji! Samo drugod še tako kot v Bohinju in zastopal boš težnje kmetijskih žuljev v zakonodajni skupščini! Živel in sreča junaška!

Gobeždalu, ki v štev. 24. od 30. januarja t. l. v »Slovenca« enako njegovemu komparetu R. ob vsakem mlaju nekaj čveka, samo kratek odgovor: V svojih političnih polemikah dosedaj nismo bili nedostojni, ker smo smatrali osmeševanje neprizadetih oseb za brezvestnost, ki si jo more privoščiti samo moralna propalica, ki je to označitev pred javnostjo poleg očitka, da je »denuncijski«, vtaknila brez sramu v žep. Ako hočete, da se podamo i mi na to spolzko pot. Prosto vam! Samo to ne vemo, če vam bo mreč povest o sinu, ki je nagravžno mrcvaril v časopisih svojega očeta kot svojega političnega nasprotnika. Ako imate korajžje, kar »rekele dol in rokave gore! Koga bo potlej sram, vemo že zdajle!

»Za Bohinjce smo pa le nekaj tudi mi, samostojni, storili!« Tako se boče norčevati iz naše stranke in naših voditeljev »ljudski« »Slovenec«. Odgovarjamo na to: Norca se briti iz vsega, je lahka stvar, delati tako, da ima od tega narod res kaj koristi, pa proketo težka reč. Da vas bo veselje do takih zafrkacij enkrat za vselej minilo, vam še to-le na uho: Samostojna kmetijska stranka se je ustanovila šele po prevratu in se do danes izkristalizirala do edine prave kmetijske stranke v Sloveniji. Od tega časa naprej, odkar obstoja SKS, je bil Bohinj deležen raznih podpor in ureditev v dobrobit bohinjkega ljudstva s a m o s p o s r e d o v a n j e m n a š i h v o d i l n i h m o ž. Vse druge politične stranke so s SLS vred na svoječasne obljube vedno takoj po volitvah pozabile. Ne ponašamo se s tem. Ako to ni res, doprinesite protidokaze! Samo prej vprašajte tiste, ki so se obrčali na druge »ljudske« zastopnike z najrazličnejšimi prošnjami, toda še danes zastonj čakajo vsaj na odgovor. Vprašajte zlasti gosp. Jan-Marolta, ki ga je takozvana klerikalna stranka postavila, oziroma postavljala preračunjeno kot vabo za naš okraj, kakšen dogovor je bil med njim in nekdanjim poslancem našega okraja s te strani gosp. Gostinčarjem! Ker gospoda Jana poznamo kot moža, vemo tudi, da vam bo odgovoril: Dogovorila sva se, da bom iz našega okraja in od našega kmetijskega ljudstva predane mi prošnje sprejemal tudi jaz in jih pošiljal njemu, da posreduje za ugodno rešitev na merodajnih mestih. Prošnje sem sprejemal, pripravovalno odpošiljal, na odgovore čakam pa še danes zastonj. Neopravičeno me zato marsikdo kolne. Koliko manj, imamo pričakovati od sedanjih naših okrajnih kandidatov gg. inž. Serneca in advokata Natlačena! Prvi nam bo ponujal kvečjemu elektriko, drugi pa svojo doktorsko pisarno, ker se od kmetskih »zdražbarjev« v takih »kanceljah« najbolje živi. — Zato je naše geslo: V prvo in drugo skrinjico tishnjeno pest, tretja je naša, ta je prava za kmetskega podeželana.

Nagrade. Planinski odbor za radovljiški okraj je na svoji zadnji seji sklenil, da iz blagajniškega preostanka iz l. 1924. razdeli temu ostanku odgovarjajoče nagrade med posamezne gospodarske organizacije, ki so se za podporo nanj obrnile. Teh podpor so bile deležne tudi štiri bohinjke gospodarske organizacije, sploh vse, ki so prošnje predložile, ker tudi »Planinski odbor« stoji na stališču, da podpor in nagrad ne ponuja. Da pa so bohinjke gospodarske organizacije že danes pravilno poučene in da pozneje ne bo take nepotrebne zamere, jim že danes povemo, da je ravno ta odbor sklenil za letošnje leto porazdeliti primerne nagrade na one pastirje, ki bodo pri svojem pastirjevanju po planinah uporabili svoj prosti čas za to, da planine kar najbolje očistijo in iztrebijo. Nagrade bodo odgovarjale res izvršenemu delu! Ne zamudite te prilike!

Volina dolžnost. Bohinjke krajevne organizacije SKS proglašajo za vse

svoje člane udeležbo pri volitvah 8. februarja za člansko dolžnost. Ne samo to, tudi vsakega svojega soseda in prijatelja, ki se še ni odločil doslej za to, kam naj odda ta dan svojo volilno kroglico, privedi na volišče in mu prej povej, da je tretja skrinjica tista, v katero se stekajo okroglice onih volilev, ki jim je ležeče na tem, da odloča o svoji usodi kmet sam. Kdor od naših ostane ta dan doma, ali vsled sladkih besed raznih agitatorjev voli drugače, ta naj si že danes zapomni, da po volitvah nima pravice, pritoževati se, ako mu bodo basali na njegov z različnimi žakli že preobremenjeni hrbet še nove. Molče jih bo moral nositi, če tudi pod težo omaga. Dan volitev je edini dan, ko sam s svojim glasom odločaš o svoji nadaljni usodi. Ako si še to priliko hote ali nehoti prezr, potem žalostna ti majka. Trpin, ki te bodo izsesavale do tvojega groba razne pijavke, boš ostal še za naprej. — Izbiraj, odloči se!

Velikanski prepri in prekanja. (Po »Slovenca« posneta izvorna brzojavka). Bohinj ves v ognju. Volitve postranska stvar. Boj za vse kaj drugega. Poboji v vsaki vasi na dnevnem redu. Zandarmarija že izmučena. Na pomoč klicana obmejna finančna straža pobita. Karabinerji iz Podbrda že kar živi pokopani. Pomoč od drugod nujna. Pošljite takoj jeziko-slovec! Bije se nekrvavi boj, kdo ima prav, kako se imenujejo razni prešiči, oziroma pujski. Da so koritarji, o tem so si vsi edini. Prerekaajo se samo zato, kako se splošno pravilno in slovensko imenuje pujske, ki sili v vsako korito, pri tem grize in odriava druge, sam pa se na nobeno stran ne raztegne, ne na dolgost, ne na širokost. Eni pravijo, da se imenuje tak pujske »zacuknjenic«, drugi »prieuknjenic«, tretji »prieukelnic«. In samo zato sedaj ta nesrečni prepri, ko so volitve vendar važnejše. Posredujte za hitro odpomoč!

Iskrena hvala! Iz številnih protestnih dopisov, ki jih sprejemamo zadnje dni od mož, ki pri tem izrecno povdarjajo, da doslej niso bili naši pristaši, da so pa sedaj vseeno spregledali, kam pri drugih strankah pes tacco moli, posnamemo, da so »kovačic«, ki so skovali doslej že nekaj slabega železja proti SKS in zlasti njenim voditeljem v Bohinju v dnevniku »Slovenec«, dosegli s svojim prozornimi lažmi ravno nasprotno, kar so pričakovali. Uvidevajo, da so ti glasniki sedaj dali larfe dol in pokazali svoje pravo lice. Pri tem so pa tudi pokazali, da jim je dobrobit podeželskega ljudstva lanski sneg, da jim je prvo, prvo in prvo lastna briga. Ako ta ni polna, potem vse drugo lahko takoj erkne. 8. februarja.

Nekaj odgovora. Gospod urednik! Prosil bi Vas usluge, da uvrstite v Vaš list tudi sledeče vrstice: V »Slovenca« od 30. januarja se je na prav prostašči, samo njemu lastni način obdregnil vodja »bohinjkega proletarijata« za časa zadnjih občinskih volitev ob našo stranko, naše krajevne voditelje in akcije, ki smo jih izvedli vsaj indirektno tudi njemu in njegovim pristašem v korist. Da pri

tem ni pozabil oplaziti tudi po meni, se mi zdi razumljivo. Ne razumem pa, iz katerega razloga je ta »proletarec« sedaj tako navdušen zagovornik trgovcev. Morda je takrat priromala »nadarbina« iz teh vrst, ali pa hoče »nagarbine«? Stvar je namreč ta: Prispadam SKS in načelstvo krajevne organizacije me je poverilo med drugim tudi s častnim, toda nevhvaležnim poslom skupne promovacije. Ali in v koliko sem to pošteno vršil, v tem oziru dajejo odgovor trgovsko vodene ne knjige s prilogami vred. Knjige se redno pregledujejo in sem doslej za ves ta posel dobil od pregledovalcev računov vsaj — pohvalo za delo in iz lastnega žepa plačane izdatke, in sedaj se znajde podla duša, ki s svojim zavijanjem trdi, kakor da bi imel kdo izmed naših voditeljev dobičke, tantijeme in bogsvidei kakšne nagrade še povrh zato, da zajezimo vsaj deloma val bohinjke draginje. V podrobnosti natočevanja se, gospodine dopisunče, ne spuščam. Povem vam samo: Kljub temu, da nas sumničite, imamo še denarno vrednost, ker morebitni prebitek vporablamo v smislu sklepov vedno za to, da se nakupijo splošno pristopni kmetijski gospodarski pripomočki. Res pa je tudi, da nimamo denarja za »plačanega moža«, »štekelce« in »frakeljnce«. — Alfonz Mencinger.

Stara Fužina v Bohinju. Prošnja za povrnitev plačane carine za sir okrog 17.000 Din (sir je šel na Dunaj in je prišel nazaj v Ljubljano) je odbita in skoraj vsi spisi so se izgubili. Lepa reč, Storov ata! Svoječasno smo prosili, naj se prične na pravem mestu ta prošnja vlagati in gotovo bi kaj dosegli, no, klerikalni generali so napravili po svoje na klerikalnega poslanca Gostinčarja, da bi on uredil v Beogradu. Pa kaj je naredil? Na prošnjo se je podpisal in Amen. Prošnja je že imel poslanec lansko leto, ko še ni bilo klerikalne vlade. No, lani v poletju pa je bila 4 mesece klerikalna vlada, pa bi lahko to rešila. Ali noben klerikalni tiger se ni za to zmenil. Danes je prošnje konec in Storov ata so ves obupan. Tako klerikalci znajo! Studor v Bohinju. Vsi zavedni vaščani bomo šli 8. februarja na volišče v šolo volit poslanca Ažmana in Puelja, to je tretja skrinjica, v vse druge pa figo. Zakaj? Zato, ker nam je Pucelj še vselej skomandiral pašo. Lansko leto pa, ko je bil Korošec minister, ste nas pa še sodniško tožili in kazeni smo plačali. Zato smo si pa zapomnili! Klerikalci naj od nas fige pričakujejo.

Koprivnik — Gorjuše v Bohinju. Ugledal sem Bohinjski kot v Kmetijskem listu, zato tudi mi prosimo za en prostor. V nedeljo po maši je bil pri nas demokratiški shod, to so gosposka stranka iz mesta. Mi smo jih gledali, kakor zamorce v Ljubljani, pa le zato, ker mi smo v hribih in k nam gor noben gospodov ne pride. Mi smo se kar za glavo držali, kaj nas ti škrici farbarjo. Objublil nam škric ni nič, dal tudi nič, sploh nič povedal ni, kar bi za nas bilo koristnega. Mi smo gundan zvečer pri Korošču bolj zastopili Ažmana, ta ima 3. skrinico. Njega bomo volili! — Koprivnikar.

Boh. Srednja vas. Prošli teden bil je pri nas sestanek naše Samostojne kmetske stranke, na katerem je naš kandidat tov. Ažman obrazložil sedanje delo, poročal o političnem delu vlade, kaj hoče naša stranka, in za kaj se kmet bori. V kratkem rečeno, povedal nam je vse, kar smo pričakovali in splošno vsi udeležniki so bili zadovoljni, ter ga prosili, da tako deluje še naprej. Udeležba je bila ogromna. Bilo nas je kakih 200 ljudi. V veliki boječnosti je govoril g. Avsenek, da so se mu noge tresle. Ljudje so ves čas odhajali med shodom domov, tako da je še ostalo nazadnje 50 ljudi in od teh ni bilo polovico pristašev klerikalne stranke, skoraj vsi naše stranke. Govoril je take neumnosti, da sploh to ni mogoče opisati. To je vsak izprevidel, še kaplana je bilo sram, da je med govorom kresal ogenj za tobak. Teh ljudi ne bomo volili! Mi volimo SKS!

Boh. Češnica. Nas vsak ocenjuje, da smo sami klerikalci. Ali motijo se danes. To pa radi tega, ker je naša planina Komna last klerikalne stranke, zato je dosedaj nismo mogli dobiti. Enkrat bi kmalu mi kupili Komno. Lani pa so nam hoteli narediti gosposki park, da naša uboga živina ne bi smela tja. Pogodbo so nam pa tudi tako predpisali, da ni za prevzeti. Ko so bili klerikalni tigri v vladi, bi nam lahko dali Komno za več let v najem. Ali žalibože noben krst se ni zmenil za nas. Sedaj smo spregledali, zato bomo volili 3. skrinjico, to je za nas kmetske trpine. Mislimo, da bosta Ažman in Pucelj več naredila kot pa Sernece. Le vsi v 3. skrinjo, pa bo drugače! — Zaveden Češnjčan.

Kmet! Obrtnik! Podeželsko ljudstvo!

Na Štajerskem, Koroškem in v Prekmurju je Tvoja skrinjica

Vse kroglice v to skrinjico!

6.

V vse ostale skrinjice pa figo!

Na Kranjskem je Tvoja skrinjica

Vse kroglice v to skrinjico!

3.

V vse ostale skrinjice pa figo!

ILIRSKA POSOJILNICA
r. z. z. o. z.
LJUBLJANA, Kralja Petra trg 8
sprejema
hranilne vloge po
8% do 12%.
Jamstvo za vloge čez
Din 1.000.000—
POPOLNOMA VARNO NA-
LOŽEN DENARI

Naš boj.
Malo tako ljutih volilnih bojev so doživeli Jugoslovani, kakor je sedanj. Bilo je ponekod hudih bojev že v starih državah. Na primer na Hrvatskem priti Madžarom; v Srbiji in Črni gori proti nasilnikom in nazadnjakom; v Sloveniji proti klerikalcem in z njimi vedno zvezanim mogočnikom stare Avstrije. Vajeni smo hudih političnih in posebno volilnih bojev, toda sedanjji je gotovo najhujši.

Poglejmo sedaj ob zaključku boja še enkrat, kaj hočemo!
ZA KMETA!
Temelj vsega našega boja je skrb za kmeta, za njegovo gospodarsko in kulturno stanje. Kmetov gospodarski položaj je danes zopet obupen. Davčna bremena so strašna in stalno naraščajo, dohodki pa so vedno manjši, ker cene kmetijskim pridelkom prav vseh vrst stalno padajo. Cene za kmetijske potrebščine se ne zmanjšujejo tako hitro, kakor padajo cene n. pr. lesu in živini, našim glavnim kmetijskim pridelkom. Pri teh razmerah so kmetovi dohodki vedno manjši, izdatki pa vedno večji. Zadolževanje kme-

tov zopet silno hitro napreduje, tako da poleg vseh drugih nadlog, mučijo kmetovalca še neznozne obresti.

Kaj hočemo mi? Hočemo, da se kmetu pred vsem naprtijo le toliko davčna bremena, ki jih bo lahko zmogel. Na drugi strani pa hočemo, da se z ostalimi državami sklenejo take trgovske pogodbe, ki bodo v prvi vrsti ščitile naše kmetijstvo in ne našo industrijo. Omogočiti izvoz živine, lesu, vina in raznih drugih pridelkov, ne pa ubijati naše kmetijstvo radi par fabrik sumljive gospodarske nacionalne vrednosti!

ZA ROKODELCA IN OBRTRNIKA.

Sploh hočemo več gospodarskega dela v državi na korist kmeta. Kmetijski kredit, za kmeta koristna carinska in tarifna politika, združni zakon, kmetijske zbornice, razna kmetijska zavarovanja, kakor proti toči in za živino, potem cela davčna politika in mnogo drugih stvari je, ki jih je treba urediti in rešiti, da se povzdigne naše kmetijstvo; stvari, za katere se druge stranke niso brigale drugače, ko le ob volitvah, da so z lažnjivimi obljubami sleparile med kmečkim ljudstvom.

Boj za boljše gospodarsko stanje kmetovalca je ob enem že tudi boj za gospodarske koristi podeželskega rokodelca in obrtnika. Samo idite k podeželskemu rokodelcu ali gostilničarju ali trgovcu in vprašajte ga, kako mu gre, kadar kmet nima denarja in kako mu gre, kadar ima kmet dosti denarja! Čim manje ima kmet, tem manje pride tudi na rokodelca in obrtnika; a čim več ima kmet, tem več odpade tudi na obrtnika in rokodelca.

ZA URADNIŠTVO IN UČITELJSTVO!

Prerado se trdi, da smo nasprotniki uradnikov in učiteljev. To je navadna laž. Kdo pa nam bo opravljal pisarije po uradih, če ne bo uradnikov in kdo bo vzgajal našo dečo, če ne bo učiteljev? Nismo proti uradnikom in učiteljem na splošno, nego mi smo le proti onim uradnikom in učiteljem, ki delujejo proti nam oziroma svojo službo izkoriščajo v strankarske namene. Strankarstvo mora iz uradov ven! Uradnikov naj bo toliko, kolikor je dela; a ne da vleče plačo, dela pa malo ali nič. Naj bo manje številno uradništvo, a te je treba tako plačati, da bodo mogli brez skrbi živeti. Ne pa, kakor je danes, ko so uradniki navezani na razne stranske dohodke, a vladajoči jih krmijo samo z obljubami! Za učiteljstvo posebej želimo, da se skuša več udeleževati na prosvetnem polju izven šolstva. Mnogi to že delajo in zanjo lepe uspehe, a kmečko ljudstvo jih radi tega spoštuje. Kjer pa učitelji ne kažejo zanimanja za izvenšolsko prosvetno delo in smatrajo kmeta morebiti celo za svojega političnega nasprotnika, tam seveda ne more priti med ljudstvom in učiteljstvom do takega razmerja, kakoršnega si mi v interesu obeh želimo! Vse gre, ako je dobra volja. Nam te dobre volje ne manjka, mnogim učiteljem tudi ne!

BOJ PROTI KORUPCIJI.

Ena najvažnejših naših nalog pa je boj proti korupciji. V Beogradu so vsi časopisi polni obtožb proti raznim visokim gospodom, češ da so kradli državni denar. Verujemo, da se večkrat pretirava, toda mnogo je tudi resnice. Kako bi se drugače dalo razložiti, da so se razni možje, med njimi sam Pašić, celo življenje pečali le s politiko in so vendar danes zelo bogati ljudje. Pašić je brzkone celo najbogatejši človek v Jugoslaviji! Je korupcija in mi smo začeli boj proti

njej. Prvi smo bili, ki smo v skupščini predlagali tožbo proti raznim korupcionistom. Lumpje so se z razpustom skupščine za enkrat izmuznili. Z nasiljem hočejo doseči pri volitvah večino za sebe, da bi bili varni pred novo obtožbo, toda mi bomo boj nadaljevali do končne zmage. Korupcijo in korupcioniste moramo premagati! Onemogočiti moramo bogatenje ljudi na stroške davkoplačevalcev in onemogočiti moramo tudi vporabljanje državnega denarja za volitve, kar se godi sedaj!

BOJ NASILJU!

Boj proti korupciji in korupcionistom!
Boriti pa se moramo tudi proti nasilju. Kar se danes godi v naši lepi Jugoslaviji, to je za nas vse skupaj sramota pred celim izobraženim svetom. Ne samo, da mogote zapirajo svoje politične nasprotnike, nego jih celo pobijajo! Za Boga, kam smo prišli? In kam se jadramo? Pride čist in pošten človek in rodoljub, kakor je Davidović, v Zagreb in tam mu prepovedo shod, češ da se boje protidržavnih demonstracij! Ali ste znoreli, gospodje Pe-Pe-ti, ali kaj?

Boj nasilju!
Boj za lepšo bodočnost izmozganega podeželskega ljudstva!
Boj za lepšo bodočnost naroda in domovine!

Iz volilnega boja.

I.
Samostojni kmet vpraša klerikalnega priganjača: »Hej, Peter, kako

predizobrazbo mora imeti klerikalni poslanec?«

»Ej,« pravi Peter, »bogoslavlje, vseučilišče, najmanj pa meznarsko fakulteto.«

»A tako,« pravi samostojnež, »zate pri Vas kmetije ne kandidirajo!«

II.

Kmet Lojze pride k sosedu Franju, ki ravno čita zadnjo »Domovino«.

»Lojze,« vpraša soseda, »kako to, da ravno zastopniki narodnega bloka na sliki kažejo hrbet.«

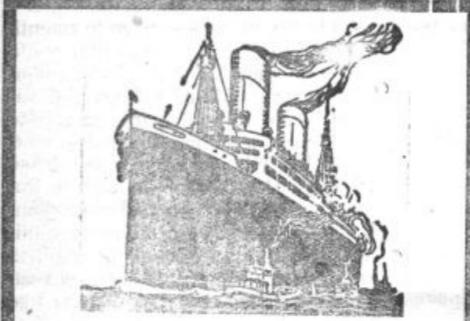
»Kaj to ti ne veš, Lojze? Sram jih je, ker imajo blok brez naroda!«

Ricinovo olje.

Ravnokar smo zvedeli, da je Mussolini poslal tajništvu JDS večjo količino ricinovega olja prvovrstne kvalitete. Pri banketih, ki jih je priredil minister Zerjav v Krškem in Novem mestu, je zbolelo več oseb ter si pokvarilo želodec. Dr. Gregorič, ki je imel glavno besedo pri prireditvi banketa v Novem mestu, je predpisal vsakemu udeležencu večjo dozo ricinovega olja iz Mussolinijeve tovarne. V zadregi so gospodje v Novem mestu in Krškem le še radi kahle. Po mnenju izvedencev, je kahla, ki jo čuva Pucelj, za Zerjava premajhna. Kakor smo zvedeli, so strokovnjaki - specialisti za izdelovanje emajlne posode že dobili nalogo, da izdelajo primerno kahlo, ki mora biti do 8. t. m. zvečer že gotova. Upamo, da se jim načrt posreči.

Vincilira
traži posjednik
vinograda od
2 jutra.
Lijep stan u
vinogradu.
Plaća u naravi i u novcu. Poblizje upute
PETER PANJAN, Hrastovica.

Za pomladansko posetev lanu imamo na razpolago **1a RUSKO LANENO SEME**, katero oddajamo pod lastno ceno.
Mehanična vrvarna, teri nica lanu in konoplje ter orodilnica
ANTON ŠINKOVEC d. d., Grosuplje pri Ljubljani.



Norddeutscher Lloyd
F. Missler, Bremen
odpremlja potnike
s svojimi širom sveta poznanimi velikimi, brzimi, udobnimi in najmodernejšimi, z varnostnimi uredbami preskrbljenimi potnišnicami parobredi iz obljubljene luke Bremen
New York, Kanado, Južno Ameriko, Argentino, Urugvaj in Brazilijo, Vzhodno Azijo in Avstralijo.
Največja nemška potniška ladja, kolos
Columbus
32.354 ton.
Udobne kabine za potnike III. razreda za 2, 3 do 5 oseb. — V slučaju bolezni brezplačna zdravniška oskrba in zdravila. — Potnike odpremlja in vsa pojasnila daje brezplačno:
Norddeutscher Lloyd, F. Missler
podružnica gl. zastopstva Jugoslovanske banke d. d. Ljubljana, Ljubljanski dvor.

Postuje po celi Jugoslaviji
Ustanov. 1. 1915. — Del glavnica znaša 3.000.000 Din v zlatu
JUGOSLAVIJA
splošna zavarovalna družba.
Ravnateljstvo za Slovenijo v Ljubljani
sklepa: 1. požarna zavarovanja, 2. življenska zavarovanja, 3. osveščena in jamstvena zavarovanja, 4. zavarovanja proti škodam valov, 5. transportna zavarovanja, 6. zavarovanja proti škodam v sled raznih stvari. — Največji in delujoči zavod. Družba je prevzela od »Groske vzajemne zavarovalnice« in od zavarovalnih družb »Feniks«, (požarni očetelci) in »Franko-Hongroise« ves njihov kupčijski obost v naš državi. — Najnižje tarife. Takojnje plačilo škod. — Glasom naroda ministarstva za vojno in mornarico nadomestilo police splošne zavar. družbe »JUGOSLAVIJE« izmenjena karte za žustnike.
Pisarna: Dunajska cesta 15 Telefon 574

Edino najboljši šivalni stroji so le
JOSIP PETELINC-a
Ljubljana
(blizu Prešernovega spomenika ob vodi)
znamke **Gritzner in Adler** za rodbinsko, obrtno in industrijsko rabo. Pouk v vezenju in krpanju nogavic brezplačen.
Večletna garancija. Delavnica na razpolago

Priporočamo trdko
Josip Petelinc,
Ljubljana
(blizu Prešernovega spomenika ob Ljubljani.)
NAJCENEJSI NAKUP
nogavic, žepnih robocev, brisalk, kiota, belega in rjavega platna, šifona, kravata, raznih gumbov, žlic, vilic, sprehajalnih palic, nahrbtnikov, potreščin za šivilje, krojače, čevljarje, sedlarje in brivce, škarje za krojače, šivilje in za obrežovanje trt. Na veliko in malo.

SALONIT
se izdeluje v vseh poljubnih dimenzijah iz baryah.
AZBESTNI SKRILEVAC
VARSTVENA ZNAMKA
Najboljše jamstvo jamč za izborne kakovost.
SALONIT
Je za pokrivanje streh in izoliranje sten proti vlagi najboljši material sedanosti, kateri se uporablja širom cele Evrope. — Proračune, kataloge, cenike in navodila pošilja brezplačno: »Split« d. d. za cenzom Portland, Ljubljana.

Najeonejše strešno kritje!
Združene opekarne d. d.
Ljubljana, Miklošičeva cesta 13.
preje
VIDIC - KNEZ
TOVARNE NA VIČU IN BRDU
audijo v poljubni množini — takoj dobavno — najboljše preizkušene modele strešnikov z eno ali dvema zarezama kakor tudi bobrovev (bi-ber) in sidno opeke. — Na željo se pošlje takoj popis in ponudba!

KMETIJE!
POZOR!
Prostovoljno se proda cela **KMETIJA**, njive, travniki, gozdi, skupno 40 oralov a hišo in vsemi gospodarskim poslopji, vse zidano in najboljšem stanju na Kupljeniku št. 6, pošta Bohinjska Bela. Podrobne informacije se dobi na licu mesta.

LJUBLJANSKA POSOJILNICA r. z. z. o. z.
V NOVOPREUREJENIH PROSTORIH
MESTNI TRG št. 6 V LJUBLJANI MESTNI TRG št. 6
obrestuje vloge na hranilne knjižice in tekoči račun po
8%
Večje in stalne vloge z odpovednim rokom obrestuje tudi višje po dogovoru. Sprejema v inkaso fakture in cenzije terjatev. Posojila daje proti popolni varnosti na vknjižbo proti poročstvu in proti zastavi.

Največje vrtnarsko podjetje v Jugoslaviji
VRT, Džamonja in drugovi,
družba z omej. zav., Maribor.
Največji izbor rasnovrstnih plemenitih sadnih dreves (cepov) v najplemenitejših vrstah in v vseh oblikah. Plemenite vinske trte na ameriških pedlogah, kakor tudi cepe in podloge istih. Seme selenjave, cvetja in gospodarskih rastlin. Cvetje v loncih in razno ukrasno grmovje in drevje imamo. Zahtevajte cenike! celo leto. Zahtevajte cenike!

Prometni zavod za premog
D. D. V LJUBLJANI
prodaja premog
IZ SLOVENSkih PREMOGOVNIKOV
vseh kakovosti, v celih vagonih po originalnih cenah premoگوvnikov za domačo uporabo kakor tudi za industrijska podjetja in razpečava na debelo
INOZEMSKI PREMOG IN KOKS
vsake vrste in vsakega izvora ter priporoča češkoslovaški in angleški koks za livarne in domačo uporabo, kovaški premog, črni premog in briquete
NASLOV:
Prometni zavod za premog d. d. v Ljubljani, Miklošičeva cesta št. 15/II.

Naročajte in širite povsod
KMETIJSKI LIST!

Nudimo najboljšo modro galico
98/99%, v vrečah po 100 kg
Din 7-50 (30 K)
franko Ljubljana, proti takojšnji odločitvi. — Galica dospe še ta mesec in bo z ozirom na zelo ugodno ceno kmalu razprodana.
„EKONOM“
osrednja gosp. zadr.
v Ljubljani, Kolodvorska ulica 7.